

715

Besluit van 24 december 1992, houdende wijziging van het Besluit douane en accijnzen (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 12 november 1992, nr. WD.92/687, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, directie Wetgeving Douane;

Gelet op de artikelen 3, 20, 21, 25, 32, 45, 46, 185 en 220a van de Wet inzake de douane (Stb. 1992, 54), artikel 1 van de Statistiekwet 1950 (Stb. 1962, 367) en artikel 9, tweede lid, onderdeel b, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329);

De Raad van State gehoord (advies van 18 december 1992, nr. W06.92.0547);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 22 december 1992, nr. WD.92/807, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, directie Wetgeving Douane;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Besluit douane en accijnzen (Stb. 1992, 56) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In **artikel 1** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A.1. Het eerste lid, onderdeel a, wordt vervangen door:

a. wet: de Wet inzake de douane (Stb. 1992, 54);

A.2. In het eerste lid wordt onderdeel d vervangen door:

d. doorvoer: het vervoer van douanegoederen naar een plaats elders in het douanegebied van de Gemeenschap dan wel naar een plaats gelegen buiten dat douanegebied;

A.3. In het eerste lid vervallen de onderdelen e ten en met g.

A.4. In het eerste lid worden de aanduidingen van de onderdelen h tot en met o gewijzigd in respectievelijk e tot en met l.

A.5. In het eerste lid, in het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in e, vervalt «en indien het een station in de BLEU is, kan dienen als plaats waarheen ingevolge de daar ter zake geldende wetgeving douanegoederen kunnen worden overgebracht».

A.6. In het eerste lid, in het onderdeel waarvan de aanduiding is

gewijzigd in g, wordt «rechtstreeks uit het buitenland komt of goederen aan boord heeft, welke niet in het vrije verkeer zijn» vervangen door: is opgestegen in een ander land dan een lid-staat.

A.7. In het eerste lid, in het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in h, wordt «rechtstreeks naar het buitenland vertrekt of goederen aan boord heeft, welke niet in het vrije verkeer zijn» vervangen door: rechtstreeks naar een ander land dan een lid-staat vertrekt.

A.8. In het tweede lid, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel b door een punt, vervallen de onderdelen c tot en met e.

A.9. Het derde lid vervalt.

A.10. Het vierde en vijfde lid worden vernummerd tot respectievelijk derde en vierde lid.

B. **Artikel 1a** wordt vervangen door:

Artikel 1a. Met betrekking tot goederen welke worden vervoerd met toepassing van het bepaalde in de artikelen 85 tot en met 99 van de Verordening (EEG) nr. 1214/92 van 21 april 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 132) en met betrekking tot het in die artikelen voorgeschreven overdrachtsformulier TR, zijn de bepalingen van dit besluit van toepassing alsof die goederen worden vervoerd op de voet van de Spoorwegovereenkomst en alsof het overdrachtsformulier TR is voorgeschreven bij die overeenkomst.

C. In **artikel 2**, onderdeel a, vervalt «, omzetbelastingkantoor».

D. In **artikel 3** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

D.1. In het eerste lid, wordt «uit zee» vervangen door «, komende van buiten het douanegebied van de Gemeenschap, uit zee» en wordt «aangebracht aan» vervangen door «aangeboden bij».

D.2. Het tweede en derde lid worden vernummerd tot respectievelijk derde en vierde lid.

D.3. Na het eerste lid wordt ingevoegd:

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt mede voor binnenkomende goederen die in een andere lid-staat het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht en waaraan geen bestemming is gegeven als bedoeld in artikel 14 van de Verordening (EEG) nr. 4151/88 van 21 december 1988 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 367).

E. In **artikel 4** wordt «aangebrachte» vervangen door: in het schip aanwezige.

F. In **artikel 5** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

F.1. In het tweede lid wordt «aangebracht» vervangen door «aangeboden» en vervalt «T of een Beneluxdocument».

F.3. Het derde lid wordt vernummerd tot vijfde lid en na het tweede lid wordt ingevoegd:

3. In de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde opgave wordt een onderscheid gemaakt tussen:

a. goederen welke voldoen aan artikel 9, tweede lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (Trb. 1957, 74 en 91);

b. andere goederen.

4. Het op de opgave afgegeven document wordt voor de in het derde lid, onderdeel a, bedoelde goederen geacht te zijn gezuiverd voor zover ten genoegen van de ambtenaren is aangetoond dat deze goederen voldoen aan het gestelde in artikel 9, tweede lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

G. In **Artikel 8** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

G.1. Voor de bestaande tekst wordt de aanduiding «1.» geplaatst en in die tekst wordt «douanegoederen aangebracht op de aangegeven losplaats» vervangen door «bij de aangegeven losplaats aangeboden goederen welke niet voldoen aan artikel 9, tweede lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap» en vervalt «naar een andere losplaats of».

G.2. Aan het artikel wordt toegevoegd:

2. Indien voor goederen in een Lid-Staat een bewijs van herkomst is afgegeven dient dit bewijs aan de ambtenaren te worden overgelegd alvorens de goederen waarop dit bewijs betrekking heeft kunnen worden weggevoerd. De ambtenaren trekken het bewijs van herkomst in.

H. In **artikel 10**, eerste en tweede lid, wordt «aan een eerste kantoor te worden aangebracht» vervangen door: bij een eerste kantoor te worden aangeboden.

I. In **artikel 11**, tweede lid, wordt «aangebracht» vervangen door «aangeboden» en wordt «uit zee» vervangen door «, komende van buiten het douanegebied van de Gemeenschap, uit zee».

J. In **artikel 12**, vijfde lid, vervalt «tot het overbrengen naar een losplaats,».

K. **Afdeling 2** van Hoofdstuk 1 vervalt.

L. In **artikel 22**, worden de volgende wijzigingen aangebracht.

L.1. In het eerste lid, wordt «door de lucht» vervangen door «, komende van buiten het douanegebied van de Gemeenschap, door de lucht» en wordt «aangebracht aan» vervangen door «aangeboden bij».

L.2. Het tweede, derde en vierde lid worden vernummerd tot respectievelijk derde, vierde en vijfde lid.

L.3. Na het eerste lid wordt ingevoegd:

2. Het bepaalde in het eerste lid geldt mede voor binnenkomende goederen die in een andere lid-staat het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht en waaraan geen bestemming is gegeven als bedoeld in artikel 14 van de Verordening (EEG) nr. 4151/88 van 21 december 1988 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 367).

L.4. In het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt «aan een eerste kantoor moet worden aangebracht» vervangen door: bij een eerste kantoor moet worden aangeboden.

L.5. Aan het artikel wordt toegevoegd:

6. Het bepaalde in het eerste lid is evenmin van toepassing ten aanzien van een luchtvaartuig dat is opgestegen vanuit een lid-staat en dat tijdens zijn vlucht het douanegebied van de Gemeenschap heeft verlaten zonder aldaar een tussenlanding te hebben gemaakt.

M. In **artikel 23** wordt «gedaan» vervangen door: gedaan van alle aangeboden goederen.

N. In **artikel 25**, eerste lid, wordt «geloste goederen worden» vervangen door: overeenkomstig artikel 24, eerste lid, als te lossen goederen aangegeven goederen, worden na de lossing.

O. In **artikel 26**, eerste lid, wordt «aan een eerste kantoor te worden aangebracht» vervangen door: bij een eerste kantoor te worden aangeboden.

P. Boven artikel 29 wordt het volgende opschrift geplaatst.

Afdeling 1

Normale procedure

Q. In **artikel 29**, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel b door een punt, vervalt onderdeel c.

R. **Artikel 30** vervalt.

S. De **artikelen 33a en 33b** vervallen.

T. In **artikel 33c** vervalt «, andere dan die waarvoor artikel 33a onderscheidenlijk artikel 33b toepassing vindt.».

U. De **artikelen 34 tot en met 34b** vervallen.

V. Na **artikel 37** wordt ingevoegd:

Afdeling 2

Vereenvoudigde procedures

Onderafdeling 1

Domiciliëringsprocedure

Artikel 37a. 1. De inspecteur vergunt, op daartoe gedane aanvraag, onder door hem te stellen voorwaarden en volgens de bepalingen van deze onderafdeling, dat goederen bestemd voor degene aan wie de vergunning wordt verleend – hierna te noemen de vergunninghouder – in de onderneming van vergunninghouder of op andere door de inspecteur aangewezen of goedgekeurde plaatsen hun bestemming invoer volgen zonder dat vooraf de ingevolge wettelijke bepalingen vereiste goederenaangifte is gedaan.

2. De in het eerste lid bedoelde aanvraag moet schriftelijk worden ingediend en dient alle voor de verlening van de vergunning noodzakelijke gegevens te bevatten. De vergunning wordt verleend bij beschikking.

3. De vergunning wordt slechts verleend indien de aanvrager een bedrijf uitoefent waarvan de administratieve organisatie zodanig is, dat zij voldoende waarborgen inhoudt voor een juiste vastlegging van de bedrijfshandelingen en de administratie zodanig is ingericht, dat daarin op overzichtelijke wijze zijn opgenomen de door de inspecteur nodig geoordeelde gegevens omtrent de goederen welke met toepassing van deze onderafdeling hun bestemming hebben gevolgd. De vergunning wordt bovendien slechts verleend voor zover naar het oordeel van de inspecteur een doeltreffende controle op invoerverboden of -beperkingen of op naleving van de andere op het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde bepalingen is verzekerd.

Artikel 37b. 1. De vergunning als bedoeld in artikel 37a wordt in beginsel geweigerd indien de aanvrager in de laatste vijf jaren voorafgaande aan de aanvraag een bij wettelijke bepalingen strafbaar gesteld misdrijf heeft gepleegd dan wel herhaaldelijk een bij wettelijke bepalingen strafbaar gestelde overtreding heeft begaan waarvoor hij onherroepelijk is veroordeeld of waarvoor het recht tot strafvordering is

vervallen ingevolge artikel 197 van de Wet inzake de douane. De vergunning wordt in beginsel eveneens geweigerd indien aan de aanvrager in de laatste vijf jaren voorafgaand aan de aanvraag herhaalde malen ingevolge de wettelijke bepalingen een administratieve boete is opgelegd.

2. Tevens wordt de vergunning in beginsel geweigerd indien de aanvrager slechts incidenteel goederen ten invoer aangeeft.

3. De weigering van een vergunning geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

Artikel 37c. 1. De vergunning als bedoeld in artikel 37a wordt ingetrokken indien een voorwaarde waaronder de vergunning is verleend niet of niet meer is vervuld of indien de vergunninghouder niet aan een uit hoofde van de in deze onderafdeling bedoelde regeling op hem rustende verplichting voldoet.

2. De vergunning wordt in beginsel ingetrokken indien de vergunninghouder een bij wettelijke bepalingen strafbaar gesteld misdrijf heeft gepleegd dan wel herhaaldelijk een bij wettelijke bepalingen strafbaar gestelde overtreding heeft begaan waarvoor hij onherroepelijk is veroordeeld, of indien aan de vergunninghouder herhaalde malen ingevolge de wettelijke bepalingen een administratieve boete is opgelegd. De vergunning kan worden ingetrokken indien blijkt dat de vergunninghouder slechts incidenteel goederen ten invoer aangeeft.

3. De intrekking van een vergunning geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

4. De inspecteur kan van de intrekking van de vergunning op grond van het eerste lid afzien indien de vergunninghouder binnen een door de inspecteur gestelde termijn alsnog aan zijn verplichtingen voldoet of indien het niet voldoen aan de gestelde voorwaarden of verplichtingen geen daadwerkelijk gevolg heeft gehad voor de goede werking van de in deze onderafdeling bedoelde procedure.

Artikel 37d. 1. De vergunninghouder is gehouden, zodra de goederen op de in de vergunning aangewezen plaatsen zijn aangekomen:

a. de door de inspecteur aangewezen ambtenaren in de vorm en op de wijze die door hem zijn vastgesteld van deze aankomst in kennis te stellen;

b. de goederen in zijn administratie in te schrijven;

c. alle documenten en bescheiden, die met betrekking tot de invoer ingevolge wettelijke voorschriften zijn vereist, ter beschikking van de ambtenaren te houden.

2. De goederen kunnen van de in het eerste lid bedoelde plaats worden weggevoerd nadat hiertoe toestemming van de ambtenaren is verkregen. De inspecteur kan in de vergunning bepalen dat deze toestemming schriftelijk en op de door hem voorgeschreven wijze moet worden gevraagd. In dat geval wordt ook de toestemming tot wegvoeren schriftelijk verleend. Degene die de goederen lost, laadt of uitslaat uit een entrepot of een ruimte voor tijdelijke opslag moet het bescheid waarop van de toestemming aantekening is gesteld tijdens de lossing, lading of uitslag bij de goederen aanwezig hebben. Deze toestemming dient op eerste vordering van de ambtenaren aan hen te worden vertoond in alle gevallen waarin de goederen overeenkomstig de wettelijke bepalingen slechts mogen worden gelost, geladen of uitgeslagen onder dekking van documenten.

3. De in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde inschrijving dient de datum waarop zij plaatsvindt, alsmede de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens te bevatten. Deze inschrijving kan worden vervangen door iedere andere door de inspecteur vastgestelde formaliteit die overeenkomstige waarborgen biedt. De inschrijving of de

handeling die daarvoor in de plaats komt, heeft dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van een aangifte ten invoer voor de betreffende goederen.

Artikel 37e. 1. Voor zover zulks geen gevolgen heeft voor de doelmatigheid van de controle kan de inspecteur:

a. toestaan dat de in artikel 37d, eerste lid, onderdeel a, bedoelde kennisgeving wordt gedaan zodra de aankomst van de goederen wordt verwacht;

b. toestaan dat wordt afgezien van de verplichting iedere aankomst van de goederen te melden aan de ambtenaren.

2. Indien een toestemming als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, is verleend:

a. is de vergunninghouder gehouden aan de ambtenaren de informatie te verstrekken die hen de mogelijkheid biedt om desgewenst de goederen te onderzoeken;

b. worden de goederen geacht te zijn vrijgegeven zodra zij in de administratie van de belanghebbende zijn ingeschreven.

Artikel 37f. 1. Documenten onder geleide waarvan de goederen zijn aangevoerd, worden in handen gesteld van de ambtenaren, die deze nadat de in artikel 37d, tweede lid, bedoelde toestemming is verleend, aftekenen ten blijke dat de goederen hun bestemming op regelmatige wijze hebben gevolgd.

2. Ingeval de vergunninghouder tevens toegelaten geadresseerde is in de zin van de Verordening (EEG) nr. 1214/92 van 21 april 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 132), voorziet de vergunninghouder het document, onverminderd hetgeen ter uitvoering van de verordening is bepaald, voordat de goederen hun bestemming volgen van een verklaring blijkens welke hij de goederen in zijn bedrijf wenst op te nemen. De vergunninghouder levert het document in bij de door de inspecteur aangewezen ambtenaar, die het, ten blijke dat de goederen hun bestemming op regelmatige wijze hebben gevolgd, aftekent.

Artikel 37g. Indien in de vergunning is bepaald dat van de goederen welke met toepassing van deze onderafdeling hun bestemming hebben gevolgd, stalen, monsters, beschrijvingen, afbeeldingen of voorwerpen die als typen kunnen dienen, moeten worden bewaard, doet de vergunninghouder aan de inspecteur mededeling van de plaats waar laatstgenoemde goederen of bescheiden zich in zijn bedrijf bevinden.

Artikel 37h. 1. De vergunninghouder doet vóór de derde werkdag van elke maand bij de inspecteur aangifte ten invoer van alle goederen welke in de loop van de voorafgaande maand met toepassing van deze onderafdeling hun bestemming hebben gevolgd.

2. In gevallen waarin het doen van aangifte binnen de in het eerste lid bedoelde termijn bijzondere bezwaren ontmoet, kan de inspecteur toestaan dat de aangifte wordt gedaan uiterlijk de tiende dag van de maand volgend op die waarin de goederen hun bestemming hebben gevolgd.

3. In de aangifte wordt, onverminderd hetgeen ingevolge andere wettelijke bepalingen is vereist, als waarde vermeld de waarde op de dag waarop de goederen hun bestemming hebben gevolgd. Die dag wordt in de aangifte vermeld. De verschuldigde belasting wordt berekend naar het tarief geldend op die dag.

4. Op de aangifte wordt geen document afgegeven.

5. Onze Minister bepaalt op welk tijdstip de overeenkomstig de aangifte berekende belasting moet zijn voldaan.

Artikel 37i. Voor de belasting welke van de goederen die met toepassing van deze onderafdeling hun bestemming hebben gevolgd verschuldigd is of kan worden, wordt zekerheid gesteld.

Artikel 37j. 1. Indien de overeenkomstig artikel 37h vereiste aangifte niet of niet tijdig wordt gedaan, is de vergunninghouder de belasting verschuldigd welke verschuldigd zou zijn indien tijdig aangifte zou zijn gedaan.

2. De berekening van de verschuldigde belasting geschiedt overeenkomstig de door de inspecteur aan de hand van de administratie van de vergunninghouder of aan de hand van op andere wijze, zonodig bij wijze van schatting, vastgestelde gegevens.

3. De belasting wordt voldaan uiterlijk tien dagen na daartoe gedane uitnodiging.

Artikel 37k. 1. Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorwaarden en bepalingen worden vastgesteld voor de toepassing van deze afdeling.

2. In de in artikel 37a bedoelde vergunning worden met name voorschriften opgenomen met betrekking tot:

– de goederen waarop de procedure als bedoeld in deze onderafdeling van toepassing is;

– de vorm van de in de artikelen 37d tot en met 37g bedoelde verplichtingen;

– de door vergunninghouder te stellen zekerheid;

– de wijze waarop de in artikel 37a, derde lid, bedoelde gegevens in de administratie van de vergunninghouder moeten worden opgenomen;

– de voorwaarden met betrekking tot de in artikel 37a, derde lid, bedoelde controle;

– de plaatsen waar de voor de vergunninghouder bestemde goederen hun bestemming kunnen volgen;

– het tijdstip waarop de goederen worden vrijgegeven;

– de termijn waarbinnen de aangifte overeenkomstig artikel 37h moet worden gedaan;

– de vorm waarin deze aangifte wordt ingediend;

– de verstrekking van gegevens ten behoeve van de statistiek van de invoer.

Onderafdeling 2

Vereenvoudigde aangifteprocedure

Artikel 37l. 1. De inspecteur vergunt, op daartoe gedane aanvraag, onder door hem te stellen voorwaarden en volgens de bepalingen van deze onderafdeling, dat goederen hun bestemming invoer kunnen volgen door middel van de indiening van een vereenvoudigde aangifte ten invoer en overlegging achteraf van een aanvullende aangifte ten invoer.

2. De in het eerste lid bedoelde aanvraag moet schriftelijk worden ingediend en dient alle voor de verlening van de vergunning noodzakelijke gegevens te bevatten. De vergunning wordt verleend bij beschikking.

3. De vergunning wordt verleend aan de persoon op of uit wiens naam de aangifte ten invoer wordt gedaan. De vergunning wordt slechts verleend voor zover het toezicht op de naleving van de andere wettelijke voorschriften met betrekking tot de invoer van goederen dan die inzake de douane, is verzekerd.

Artikel 37m. Met betrekking tot de weigering van een vergunning is artikel 37b van overeenkomstige toepassing. De weigering van een vergunning geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

Artikel 37n. 1. De vergunning wordt ingetrokken indien het toezicht op de naleving van de andere wettelijke voorschriften met betrekking tot de invoer van goederen dan die inzake de douane, niet meer is verzekerd.

2. De vergunning kan worden ingetrokken indien de vergunninghouder een bij wettelijke bepalingen strafbaar gesteld misdrijf heeft gepleegd dan wel herhaaldelijk een bij wettelijke bepalingen strafbaar gestelde overtreding heeft begaan waarvoor hij onherroepelijk is veroordeeld, of indien aan de vergunninghouder herhaalde malen ingevolge de wettelijke bepalingen een administratieve boete is opgelegd. Tevens kan de vergunning worden ingetrokken indien blijkt dat de vergunninghouder slechts incidenteel goederen ten invoer aangeeft.

3. Intrekking van de vergunning geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

Artikel 37o. 1. De vereenvoudigde aangifte als bedoeld in artikel 37l, eerste lid, kan worden ingediend door inlevering van een onvolledige aangifte, dan wel door inlevering van een handelsof administratief bescheid dat de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens bevat en voorzien is van een verzoek om de goederen hun bestemming invoer te laten volgen.

2. Bij de vereenvoudigde aangifte moeten alle documenten en bescheiden worden gevoegd die met betrekking tot de invoer ingevolge wettelijke voorschriften zijn vereist. Bij ministeriële regeling kunnen nadere bepalingen worden vastgesteld met betrekking tot de gegevens die in de onvolledige aangifte in ieder geval moeten zijn vermeld.

3. Op de vereenvoudigde aangifte dient door de vergunninghouder een ondertekende verklaring te zijn gesteld waaruit blijkt dat de invoer plaatsvindt met toepassing van de verleende vergunning. Zodanige verklaring kan eveneens bij de vereenvoudigde aangifte worden overgelegd voor zover in die verklaring wordt verwezen naar de vereenvoudigde aangifte.

4. Indien de vereenvoudigde aangifte niet voldoet aan de daaraan gestelde eisen of indien bescheiden als bedoeld in het tweede lid ontbreken, wordt de toepassing van de vergunning geweigerd en worden de vereenvoudigde aangifte en de daarbij gevoegde bescheiden teruggegeven.

5. Voor de belasting die verschuldigd is of kan worden met betrekking tot de goederen die na de indiening van een vereenvoudigde aangifte hun bestemming hebben gevolgd dient zekerheid te worden gesteld.

Artikel 37p. 1. De vergunninghouder dient vóór de derde werkdag na de dag waarop de vereenvoudigde aangifte is gedaan een aanvullende aangifte in bij de ambtenaren bij wie de vereenvoudigde aangifte is gedaan.

2. Bij ministeriële regeling kunnen gevallen of groepen van gevallen worden aangewezen waarin voor het doen van de aanvullende aangifte een termijn geldt die afwijkt van de in het eerste lid gestelde termijn of waarin deze aangifte periodiek wordt gedaan. Indien is bepaald dat de aanvullende aangifte periodiek wordt gedaan wordt steeds binnen een te bepalen termijn na het einde van het daartoe vastgestelde tijdvak, een aanvullende aangifte gedaan van alle goederen welke in de loop van dat tijdvak met toepassing van de vergunning hun bestemming hebben gevolgd. Tevens kan daarbij worden bepaald dat een periodieke aangifte wordt gedaan bij de inspecteur.

3. De gegevens van de aanvullende aangiften worden geacht samen met de gegevens van de vereenvoudigde aangiften waarop zij betrekking hebben één enkele en ondeelbare aangifte te vormen, die geldig is vanaf

de datum van aanvaarding van de vereenvoudigde aangifte.

4. Op de aangiften wordt geen document afgegeven. De wettelijke bepalingen die uitgaan van een document dat is afgegeven op een aangifte ten invoer zijn van overeenkomstige toepassing in de gevallen waarin op de in deze onderafdeling bedoelde onvolledige aangifte geen document wordt afgegeven, met dien verstande dat voor de toepassing van die bepalingen een exemplaar van de onvolledige aangifte waaruit blijkt dat dat deze aangifte is aanvaard, wordt gelijkgesteld met een document.

Artikel 37q. 1. Ingeval voor de goederen die overeenkomstig het bepaalde in deze onderafdeling hun bestemming hebben gevolgd, de vereiste aanvullende aangifte niet of niet tijdig wordt gedaan, is de vergunninghouder de belasting verschuldigd berekend op basis van de vereenvoudigde aangifte, waarbij in aanmerking wordt genomen hetgeen bij een eventuele grondige opneming van de goederen is bevonden, of overeenkomstig andere gegevens die zo nodig bij wijze van schatting worden vastgesteld.

2. De belasting, berekend overeenkomstig het eerste lid, wordt voldaan binnen tien dagen na daartoe gedane uitnodiging.

Artikel 37r. In de in artikel 37l bedoelde vergunning worden met name voorschriften opgenomen met betrekking tot:

- de kantoren waar de vereenvoudigde aangiften kunnen worden aanvaard;
- de vorm en de inhoud van de vereenvoudigde aangiften;
- de goederen waarop zij van toepassing is;
- de door belanghebbende te stellen zekerheid;
- de vorm en de inhoud van de aanvullende aangifte;
- de termijn waarbinnen de aanvullende aangifte overeenkomstig artikel 37p moet worden gedaan.

W. In **artikel 38** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

W.1. Het eerste lid wordt vervangen door:

1. Goederen welke overeenkomstig wettelijke bepalingen zijn aangeboden bij een eerste kantoor of op de in een document vermelde losplaats en welke niet voldoen aan artikel 9, tweede lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische gemeenschap, alsmede douanegoederen welke zich onder geleide van een document op een losplaats bevinden dan wel zijn geëntreposeerd in entrepot kunnen worden doorgevoerd nadat een daartoe strekkende aangifte is gedaan. Op die aangifte wordt een document afgegeven.

W.2. In het tweede lid vervalt «aan de landzijde», wordt «document T» vervangen door «document» en wordt «aan een eerste kantoor aangebrachte» vervangen door «bij een eerste kantoor aangeboden».

W.3. In het derde lid wordt «aangebracht» telkens vervangen door: aangeboden.

W.4. In het derde lid, onderdeel b, vervalt «T of Beneluxdocument».

W.5. In het vierde lid vervalt «naar een bestemming buiten Benelux».

X. In **artikel 40**, eerste lid, onderdeel a, vervalt «naar het laatste kantoor».

Y. **Artikel 42**, eerste lid, wordt vervangen door:

1. Indien de goederen zijn bestemd om vanuit Nederland het douanegebied van de Gemeenschap te verlaten worden de goederen zonder onderbreking van het vervoer overgebracht naar het laatste kantoor vanwaar zij Nederland zullen verlaten.

Z. Boven artikel 44 wordt het volgende opschrift geplaatst.

Afdeling 1

Normale procedure

AA. In **artikel 44** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

AA.1. Het eerste lid wordt vervangen door:

1. Ten aanzien van alle goederen, geen douanegoederen zijnde, die zullen uitgaan met een bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap, wordt, onverminderd hetgeen ingevolge andere wettelijke bepalingen is vereist, een aangifte ten uitvoer gedaan, tenzij een uitvoer-aangifte met het oog op een dergelijke bestemming in een andere lid-staat is gedaan.

AA.2. Het derde lid vervalt.

BB. **Artikel 45** wordt vervangen door:

Artikel 45. 1. De aangifte ten uitvoer wordt gedaan:

a. ten aanzien van goederen welke worden uitgevoerd ter voldoening aan de voorwaarden voor vrijstelling van belasting, op de voor het doen van de aangifte ten uitvoer aangewezen plaats, zo deze plaats in de regeling of de vergunning betreffende vrijstelling is aangewezen;

b. in andere gevallen op een laadplaats of een laatste kantoor gelegen in het ambtsgebied van de inspecteur waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen zijn verpakt of met het oog op de uitvoer in of op het vervoermiddel zijn geladen.

2. De inspecteur kan bepalen dat in de gevallen, andere dan die bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, waarin het wenselijk wordt geacht om de controle van de aangifte ten uitvoer te laten plaatsvinden op een aangiftepunt zo dicht mogelijk gelegen bij de plaats waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen zijn verpakt of met het oog op de uitvoer in of op het vervoermiddel zijn geladen, de aangifte ten uitvoer wordt gedaan op een door hem aan te wijzen aangiftepunt.

3. De tegenwaarde van de in artikel 7, van de Verordening (EEG) nr. 3269/92 van 10 november 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 326) genoemde 3000 ECU bedraagt f 7000.

4. In afwijking van het eerste lid, onderdeel b, kan de aangifte ten uitvoer eveneens worden gedaan op bij ministeriële regeling aangewezen laadplaatsen voor zover de goederen via deze laadplaatsen Nederland zullen verlaten en voor zover de aangifte wordt gedaan door of ten behoeve van in Nederland gevestigde exporteurs.

CC. In **artikel 49** vervalt «buiten Benelux» en wordt «document T» vervangen door «document voor communautair douanevervoer».

DD. In **artikel 50** wordt «goederen welke» vervangen door «goederen, waarvoor het vervoer ingevolge wettelijke bepalingen dient te geschieden onder geleide van een document en welke» en wordt «document T of een Beneluxdocument» vervangen door «document».

EE. **Artikel 51** wordt vervangen door:

Artikel 51. De aangifte voor communautair douanevervoer wordt gedaan op de plaats waar de goederen ten uitvoer zijn aangegeven.

FF. **Artikel 53** vervalt.

GG. In **artikel 54** vervalt «een aangifte tot het uitgaan over de BLEU of indien het goederen betreft welke anders dan over de BLEU uitgaan,».

HH. In **artikel 55** vervalt «een aangifte tot het uitgaan over de BLEU of indien het goederen betreft die anders dan over de BLEU uitgaan.»

II. In **artikel 57** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

II.1. In het eerste lid vervalt de tweede zin.

II.2. Het tweede lid vervalt onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.

JJ. **Hoofdstuk IVA** vervalt en wordt vervangen door:

Afdeling 2

Vereenvoudigde procedures

Artikel 57a. De schriftelijke aanvraag om een vergunning om gebruik te mogen maken van de procedure van de vereenvoudigde aangifte en de domiciliëringsprocedure als bedoeld in artikel 17 respectievelijk artikel 22 van de Verordening (EEG) nr. 3269/92 wordt gericht tot de inspecteur. De vergunning wordt verleend bij beschikking. De weigering of intrekking geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

Artikel 57b. 1. Bij ministeriële regeling kunnen nadere bepalingen worden vastgesteld ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 28 en 29 van de Verordening (EEG) nr. 3269/92.

2. In deze bepalingen zullen met name de gevallen of groepen van gevallen worden aangewezen waarin de aangifte ten uitvoer kan worden gedaan door inlevering van een handels- of administratief bescheid.

KK. **Artikel 58** wordt vervangen door:

Artikel 58. 1. Onder kantoor van uitgang als bedoeld in de Verordening (EEG) nr. 3269/92 wordt verstaan het laatste kantoor als bedoeld in dit besluit.

2. Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Verordening (EEG) nr. 3269/92 begeeft de gezagvoerder van een ter zee uitgaand schip zich naar een plaats waar een laatste kantoor is gevestigd. Aldaar aangekomen geeft hij van zijn voornemen met het schip uit te gaan kennis aan de ambtenaren van het laatste kantoor, met opgave van de ligplaats van het schip.

3. Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Verordening (EEG) nr. 3269/92 begeeft de gezagvoerder van een uitgaand luchtvaartuig zich naar het gedeelte van de internationale luchthaven dat door de inspecteur daarvoor is aangewezen en geeft van zijn voornemen met het luchtvaartuig uit te gaan kennis aan de ambtenaren van het laatste kantoor.

LL. In **artikel 59** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

LL.1. In het eerste lid wordt «Aan» vervangen door «Bij» en wordt «aangebrachte» vervangen door «aangeboden».

LL.1. Het derde lid vervalt.

MM. In **artikel 60**, derde lid, wordt «met artikel 10, eerste lid, niet aan een eerste kantoor is aangebracht» vervangen door: met de wettelijke bepalingen niet bij een eerste kantoor is aangeboden.

NN. In **artikel 61** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

NN.1. In het tweede lid wordt «Aan de landzijde en door» vervangen door: Door.

NN.2. Het derde lid wordt vervangen door:

3. De toestemming, bedoeld in de voorgaande leden, wordt voor bij

het laatste kantoor aangeboden goederen voor welke ingevolge de Verordeningen betreffende commautair douanevervoer een document moet zijn verkregen voordat de goederen van het laatste kantoor worden weggevoerd, slechts verleend nadat dat document is afgegeven.

OO. In **artikel 62** vervalt het tweede lid onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.

PP. **Artikel 63** vervalt.

QQ. In **artikel 64** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

QQ.1. In het eerste en vierde lid wordt «aan een eerste kantoor behoeven te worden aangebracht» vervangen door «bij een eerste kantoor behoeven te worden aangeboden» en wordt «aangebracht aan» vervangen door «aangeboden bij».

QQ.2. In het tweede lid wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

QQ.3. In het derde lid wordt «aanbrenging aan» vervangen door: aanbieding bij.

QQ.4. In het vijfde lid wordt «dan wel indien de uitvoer plaatsvindt ter voldoening aan de voorwaarden voor vrijstelling van belasting» vervangen door: dan wel indien ingevolge wettelijke bepalingen aan het laatste kantoor formaliteiten moeten worden vervuld in het kader van de uitvoer van goederen.

RR. In **artikel 69** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

RR.1. In het eerste lid vervalt onderdeel b, onder wijziging van de aanduidingen van de onderdelen c en d in onderscheidenlijk «b» en «c».

RR.2. In het tweede lid, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

RR.3. In het derde lid vervalt «of 96».

SS. In **artikel 70** wordt «document T» vervangen door: document.

TT. In **artikel 72**, tweede lid, wordt «aangebracht» telkens vervangen door: aangeboden.

UU. **Artikel 75** wordt vervangen door:

Artikel 75. 1. Goederen voor welke in Nederland een aangifte ten uitvoer of ten doorvoer is gedaan, alsmede goederen welke blijkens een in het buitenland aanvaarde aangifte ten uitvoer dan wel afgegeven document bestemd zijn om uit te gaan, kunnen, in afwachting van de inlading, in ruimten voor tijdelijke opslag worden opgeslagen volgens de bepalingen van dit hoofdstuk. Zodanige opslag kan ook plaatsvinden in een op een laadplaats gevestigd entrepot van het type B of C.

2. Goederen welke blijkens een in het buitenland afgegeven document zijn bestemd voor een andere plaats dan die waar zij zijn aangeboden, kunnen, in afwachting van de inlading, op de voet van dit hoofdstuk worden opgeslagen.

VV. In **Artikel 76**, tweede lid, vervalt «hier te lande».

WW. In **artikel 82** vervallen het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid.

XX. In **artikel 85** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

XX.1. In het eerste lid, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel d door een punt, vervalt onderdeel e.

XX.2. Het derde lid vervalt onder vernummering van het vierde lid tot derde lid.

XX.3. In het tot derde lid vernummerde vierde lid wordt «voor het vervoer ervan buiten Nederland» vervangen door: ten behoeve van de doorvoer.

YY. In **artikel 95** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

YY.1. Het eerste lid vervalt onder vernummering van het tweede en derde lid tot respectievelijk eerste en tweede lid.

YY.2. In het tot eerste lid vernummerde tweede lid wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

YY.3. In het tot tweede lid vernummerde derde lid, wordt «tot het overbrengen naar een andere losplaats aangegeven douanegoederen» vervangen door: ten doorvoer aangegeven douanegoederen met als bestemming een andere losplaats.

ZZ. De **artikelen 96 en 97** vervallen.

AAA. In **artikel 98** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

AAA.1. In het tweede lid, onderdeel c, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

AAA.2. In het derde lid wordt «aangebrachte» vervangen door: aangeboden.

BBB. In **artikel 100** wordt «aangebracht» vervangen door «aangeboden» en wordt «naar de grens worden gevoerd om vandaar uit te gaan» vervangen door «vanaf de losplaats zullen worden doorgevoerd».

CCC. **Afdeling 2** van hoofdstuk VIII vervalt.

DDD. **Hoofdstuk IX** vervalt.

EEE. In **artikel 120**, eerste lid, wordt «aan een eerste» vervangen door «bij een eerste», wordt «aangebracht» vervangen door «aangeboden» en vervalt «dan wel aan een omzetbelastingkantoor».

FFF. In **artikel 121** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

FFF.1. In het eerste lid, vervalt «of het omzetbelastingkantoor».

FFF.2. In het tweede lid wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

GGG. In **artikel 122** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

GGG.1. In het eerste lid wordt «anders dan over de Nederlands-Belgische grens» vervangen door: over zee of door de lucht.

GGG.2. Het tweede lid vervalt onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.

HHH. In **artikel 123** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

HHH.1. In het eerste lid wordt «die door binnenkomende en uitgaande personen worden medegevoerd» vervangen door «die worden medegevoerd door personen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen of uitgaan» en vervalt «T of een Beneluxdocument».

HHH.2. In het tweede lid vervalt «T of een Beneluxdocument» en wordt «aangebracht» telkens vervangen door «aangeboden».

HHH.3. Het derde lid vervalt.

III. In **artikel 124** vervalt het eerste lid en de aanduiding van het tweede lid.

JJJ. **Artikel 125**, eerste lid, wordt vervangen door:

1. De over zee of door de lucht binnengekomen goederen worden aangegeven ten invoer dan wel ten doorvoer.

KKK. In **artikel 127** vervalt «en in een aangifte tot het overbrengen van de goederen naar een losplaats».

LLL. **Artikel 128** vervalt.

MMM. In **artikel 129** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

MMM.1. In het eerste lid wordt «anders dan over de Nederlands-Belgische grens» vervangen door: over zee of door de lucht.

MMM.2. Het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid vervallen.

NNN. **Artikel 130** vervalt.

OOO. In **artikel 135** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

OOO.1. In het eerste lid wordt «hetzij buiten Nederland worden gevoerd» vervangen door: hetzij worden doorgevoerd.

OOO.2. In het tweede lid, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel e door een punt, vervalt onderdeel f.

OOO.3. Het derde lid vervalt.

PPP. In **artikel 136** vervalt het tweede lid onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.

QQQ. In **artikel 138** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

QQQ.1. In het eerste lid vervalt «tot het overbrengen naar een losplaats of» en «langs de Rijn zijn binnengekomen of».

QQQ.2. In het tweede lid wordt «de BLEU» vervangen door: België of Luxemburg.

RRR. In **artikel 146** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

RRR.1. In het eerste lid, wordt «worden uitgevoerd en waarvoor een aangifte ten uitvoer moet worden gedaan,» vervangen door «het douanegebied van de Gemeenschap zullen uitgaan» en wordt «aangiften» vervangen door «aangifte ten uitvoer».

RRR.2. Het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid vervallen.

SSS. **Artikel 149** vervalt.

TTT. In **artikel 150** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

TTT.1. In het eerste lid, onderdeel a, vervalt «, land- en waterwegen».

TTT.2. In het tweede lid, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel d door een punt, vervalt onderdeel e.

UUU. In **artikel 156**, eerste lid, wordt «aan de landzijde, is» vervangen door: is, tenzij bij ministeriële regeling anders is bepaald,.

VVV. In **artikel 158** vervalt «langs de Nederlands-Duitse grens» en wordt «is toestemming» vervangen door «is, tenzij bij ministeriële regeling anders is bepaald, toestemming».

WWW. **Artikel 159** vervalt.

XXX. In **artikel 169**, derde lid, vervalt «T en in de BLEU afgegeven Beneluxdocumenten».

YYY. In **artikel 170b**, derde lid, wordt «op artikel 220a van de wet

gegronde regeling» vervangen door: regeling als bedoeld in de artikelen 37a of 37l.

ZZZ. In **artikel 171** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

ZZZ.1. In het eerste lid vervalt de tweede zin.

ZZZ.2. In het derde lid wordt «documenten T» vervangen door: documenten.

AAAA. In **artikel 173** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

AAAA.1. In het tweede lid, onderdeel d, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

AAAA.2. In het derde lid, vervalt de tweede zin.

AAAA.3. In het twaalfde lid vervallen de tweede en de derde zin en wordt in de vierde zin «de vervangende bladen» vervangen door: de wijzigingsbladen.

AAAA.4. Aan het artikel wordt toegevoegd:

13. Een wijziging in de vaststelling van de goederencodes treedt in werking met ingang van de tweede dag na die der dagtekening van het wijzigingsblad van het gebruikstarief waarin de wijziging is vermeld. Indien een wijziging in de vaststelling van goederencodes in afwachting van de uitgifte van een wijzigingsblad in de Staatscourant wordt bekend gemaakt, treedt deze in werking met ingang van de daarbij vermelde dag.

BBBB. In **artikel 174** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

BBBB.1. In het tweede lid wordt «op de voet van het Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf (Stb. 1978, 97)» vervangen door: overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II, afdeling 2.

BBBB.2. In het zevende lid wordt «documenten T of Beneluxdocumenten» vervangen door: documenten voor communautair douanevervoer.

CCCC. In **artikel 177**, tweede lid, wordt «documenten T» vervangen door: documenten voor communautair douanevervoer.

DDDD. In **artikel 179a** wordt «artikel 16 van de Verordening (EEG) nr. 2855/85 van 18 september 1985 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 274)» vervangen door: artikel 5 van de Verordening (EEG) nr. 2453/92 van 31 juli 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 249).

EEEE. **Artikel 183** wordt vervangen door:

Artikel 183. Voor de afgifte van een document voor in een aangifte ten doorvoer aangegeven goederen welke over de Rijn of langs de in artikel 138, tweede lid, bedoelde waterwegen worden vervoerd of welke na over de Rijn te zijn binnengekomen, zullen uitgaan ter zee, behoeft in de bij ministeriële regeling aangewezen gevallen geen zekerheid te worden gesteld.

FFFF. **Artikel 184** vervalt.

GGGG. In **artikel 185**, eerste lid, wordt «document T of Beneluxdocument» vervangen door: document voor communautair douanevervoer.

HHHH. In **artikel 210**, eerste lid, onderdeel e, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

IIII. In **artikel 211** wordt «aangebrachte» vervangen door «aangeboden» en vervalt «naar een andere losplaats of».

JJJJ. In **artikel 219** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

JJJJ.1. In het eerste lid, onderdeel a, vervalt «, land- en waterwegen», «of naar een omzetbelastingkantoor» en «of van een omzetbelastingkantoor».

JJJJ.2. In het eerste lid vervalt onderdeel c.

JJJJ.3. In het eerste lid wordt de aanduiding van de onderdelen d en e gewijzigd in respectievelijk c en d.

JJJJ.4. In het tweede lid wordt «aan een bepaald eerste kantoor zijn aangebracht» vervangen door: bij een bepaald eerste kantoor zijn aangeboden.

KKKK. In **artikel 220** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

KKKK.1. In het eerste lid vervalt onderdeel a.

KKKK.2. In het eerste lid worden de aanduidingen van de onderdelen b tot en met f gewijzigd in respectievelijk a tot en met e.

KKKK.3. In het eerste lid wordt het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in b, vervangen door:

b. het aanbieden van goederen bij een eerste of laatste kantoor;

KKKK.4. In het eerste lid, in het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in e, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

KKKK.5. In het tweede lid wordt «letters c en d» vervangen door: onderdelen b en c.

LLLL. In **artikel 224** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

LLLL.1. In de aanhef van het eerste lid wordt «Nederland» vervangen door: het douanegebied van de Gemeenschap.

LLLL.2. In het derde lid, onderdeel d, wordt «Nederland» vervangen door: het douanegebied van de Gemeenschap.

MMMM. In **artikel 225**, derde lid, onderdeel a, wordt «artikel 62 van de Verordening (EEG) nr. 1062/87» vervangen door: artikel 102 van de Verordening (EEG) nr. 1214/92 van 21 april 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 132).

NNNN. In **artikel 227** worden de volgende wijzigingen aangebracht.

NNNN.1. Onderdeel f vervalt.

NNNN.2. De aanduidingen van de onderdelen g tot en met n worden gewijzigd in respectievelijk «f» tot en met «m».

NNNN.3. In het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in k, wordt «aangebracht» vervangen door: aangeboden.

NNNN.4. In het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in l, wordt «dit besluit» vervangen door: wettelijke bepalingen.

NNNN.5. In het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in m, wordt «artikel 94, vierde lid» vervangen door: de artikelen 37h en 94, vierde lid.

NNNN.6. Aan het artikel wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, toegevoegd:

n. het nalaten te voldoen aan de bij artikel 8, tweede lid, opgelegde verplichting;

o. het achterwege laten of niet tijdig doen van een aanvullende aangifte als bedoeld in artikel 37p.

OOOO. In **artikel 237** wordt «Besluit douane en accijnzen» vervangen door: Besluit inzake de douane.

ARTIKEL II

In **artikel 2** van het Besluit handelsstatistiek 1978 (Stb. 428)¹ vervalt het tweede lid onder vernummering van het derde en vierde lid tot respectievelijk tweede en derde lid.

ARTIKEL III

Het Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf (Stb. 1978, 97) wordt ingetrokken.

ARTIKEL IV

1. De vergunningen verleend op grond van het Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf (Stb. 1978, 97) worden, voor zover deze niet hun belang hebben verloren, tot uiterlijk 1 juli 1993 aangemerkt als vergunningen verleend op grond van respectievelijk de artikelen 37a of 37l van het Besluit inzake de douane of artikel 17 van de verordening (EEG) nr. 3269/92 van 10 november 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 326).

2. Met ingang van 1 juli 1993 kunnen de vereenvoudigde procedures welke zijn gebaseerd op de in het eerste lid genoemde artikelen slechts worden toegepast indien een vergunning op grond van het desbetreffende artikel is verleend.

ARTIKEL V

In **artikel 24a** van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 (Stb. 423)² worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In het eerste lid wordt «Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31)» vervangen door: Wet inzake de douane (Stb. 1992, 54).

B. In het tweede lid wordt «Besluit douane en accijnzen (Stb. 1971, 532)» vervangen door: Besluit inzake de douane (Stb. 1992, 56).

ARTIKEL VI

De tekst van het Besluit inzake de douane wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 23 december 1991, Stb. 755

² Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 24 december 1992, Stb. 714

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staat-courant van 12 januari 1993, nr. 7

ARTIKEL VII

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1993.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Het Oude Loo, 24 december 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *dertigste* december 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding

Dit wijzigingsbesluit heeft in hoofdzaak ten doel het Besluit douane en accijnzen (Stb. 1992, 56) in overeenstemming te brengen met de beginselen van een voltooide interne markt binnen de Europese Gemeenschap. Tevens dient dit besluit tot implementatie van de Richtlijn van de Raad van 9 oktober 1990 (Richtlijn 90/504/EEG) tot wijziging van de Richtlijn 79/695/EEG inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (PbEG L 281). Daarnaast wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de citeertitel van het Besluit douane en accijnzen te wijzigen.

2. Voltooiing interne markt

De voltooiing van de interne markt brengt met zich dat een groot aantal bepalingen in de nationale douanewetgeving moet worden aangepast. Hiermee is reeds een aanvang gemaakt met een voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt; Kamerstukken II 1992/93, 22 721).

De wijzigingen in het Besluit douane en accijnzen (hierna te noemen Besluit) die verband houden met de voltooiing van de interne markt hebben in hoofdzaak betrekking op de procedures op het gebied van het binnenbrengen en uitgaan van goederen. In het hiervoor genoemde voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen wordt voorgesteld dat dergelijke procedures nog slechts gelding kunnen hebben voor goederen die vanuit een derde land (niet-Lid-Staat van de EG) het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht dan wel op goederen die vanuit dat douanegebied worden uitgevoerd naar een derde land.

2.1. Binnenbrengen van goederen

In de memorie van toelichting behorende bij het hiervoor genoemde voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen is reeds uitvoerig ingegaan op de procedures die met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zullen zijn op het binnenbrengen van goederen en de achtergronden met betrekking tot die procedures. De nadere uitwerking van die procedures dient (voor zover noodzakelijk) te worden neergelegd in het Besluit. Hierna volgt nog een korte samenvatting van hetgeen reeds in de eerder genoemde memorie van toelichting is opgemerkt met betrekking tot het binnenbrengen van goederen.

In een voltooide interne markt (met ingang van 1 januari 1993) zal het verkeer van communautaire goederen binnen de Gemeenschap geheel vrij zijn van douaneformaliteiten. Dit betekent dat het binnenbrengen van goederen in Nederland in beginsel zonder formaliteiten kan geschieden voor zover de goederen worden binnengebracht vanuit een andere Lid-Staat. Grensformaliteiten behoeven nog slechts te worden vervuld voor goederen welke vanuit een derde land de Gemeenschap worden binnengebracht.

Met betrekking tot het binnenbrengen van goederen dient een onderscheid te worden gemaakt naar de wijze van binnenkomst, te weten over de landgrens, over zee of door de lucht.

Voor goederen die vanuit een andere Lid-Staat over de landgrens of

door de lucht worden aangevoerd zullen de douaneformaliteiten in verband met de grensoverschrijding komen te vervallen.

Voor het verkeer over zee, meer in het bijzonder indien het vervoer heeft plaatsgevonden over wateren gelegen buiten de territoriale wateren van Nederland, blijft de plicht bestaan om het schip met de daarin aanwezige goederen bij binnenkomst aan te bieden en aan te geven bij de douane. Feitelijk is hier te allen tijde sprake van goederen die de Gemeenschap worden binnengebracht. In de Verordening (EEG) nr. 2913/92 van 12 oktober 1992 van de Raad van de Europese Gemeenschappen tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PbEG L 302) (hierna te noemen Communautair douanewetboek) dat met ingang van 1 januari 1994 van toepassing zal worden, wordt deze situatie eveneens onderkend. In overeenstemming met de bepalingen uit dit Communautair douanewetboek wordt in het Besluit de verplichting opgenomen dat alle goederen die vanuit zee worden binnengebracht dienen te worden aangeboden en aangegeven bij de douane. Dit houdt in dat voor binnenkomende schepen, ongeacht de plaats van herkomst, douaneformaliteiten van kracht zullen blijven, zij het dat deze formaliteiten voor schepen die rechtstreeks uit een andere Lid-Staat Nederland binnenkomen en die geen andere goederen aan boord hebben dan die welke in die andere Lid-Staat zijn geladen, aanzienlijk worden vereenvoudigd. In het kort komt deze procedure er op neer dat alle schepen, ongeacht de herkomst, moeten worden aangeboden en aangegeven bij de douane, hetgeen feitelijk niet meer inhoudt dan het melden van de binnenkomst en het doen van (summiere) opgave van de aan boord aanwezige goederen. Voor een nadere toelichting op de inkleding van schepen wordt verwezen naar de toelichting op artikel I, onderdeel F (wijziging artikel 5 van het besluit).

2.2. Uitvoer van goederen

Met ingang van 1 januari 1993 wordt uitsluitend nog als uitvoer aangemerkt het brengen van goederen naar een bestemming buiten het douanegebied van de Gemeenschap. Het verzenden van goederen vanuit Nederland naar een andere Lid-Staat wordt niet langer als uitvoer aangemerkt. Dit houdt in dat alle bepalingen in het Besluit die betrekking hebben op de uitvoer uit Nederland moeten worden aangepast aan deze nieuwe situatie. Net als met betrekking tot het binnenbrengen in Nederland zal ook de grensoverschrijding bij de uitgaande beweging uit Nederland kunnen geschieden zonder enige douaneformaliteit voor zover de goederen zijn bestemd voor een andere Lid-Staat. In tegenstelling tot de situatie bij het binnenbrengen van goederen is het bij het uitgaan uit Nederland niet noodzakelijk een onderscheid te maken tussen de verschillende wijzen waarop de goederen kunnen uitgaan. In alle gevallen, dus zowel bij het uitgaan over land, over zee als door de lucht kan dit geschieden zonder enige uitvoerformaliteit in douanetechnische zin.

Indien de uitgaande goederen zijn bestemd voor een derde land dient echter net als thans een aangifte ten uitvoer te worden gedaan.

In dit kader wordt nog opgemerkt dat een aantal bepalingen van het hiervoor genoemde Communautair douanewetboek, waarvan is voorzien dat het van toepassing wordt op 1 januari 1994, reeds met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zal zijn. Dit betreft in het bijzonder de bepalingen welke betrekking hebben op de uitvoer en het uitgaan van goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap. Ook is op het gebied van de uitvoer een toepassingsverordening vastgesteld welke eveneens met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zal zijn, te weten de Verordening (EEG) nr. 3269/92 van 10 november 1992 van de

Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 326). Door deze communautaire bepalingen ontstaat rechtstreeks werkend communautair recht, hetgeen uit de aard der zaak van invloed is op de bepalingen van het Besluit op het gebied van de uitvoer.

Voor een nadere toelichting op de inhoud en strekking van het Communautair douanewetboek wordt verwezen naar het eerder genoemde voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen.

3. Communautair douanevervoer

Als uitvloeisel van één van de beginselen van een interne markt, te weten een vrij verkeer van goederen, is de regeling van het communautair douanevervoer aangepast. Deze aanpassing heeft plaatsgevonden door middel van een tweetal verordeningen, te weten:

– Verordening (EEG) nr. 2726/90 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 september 1990 betreffende communautair douanevervoer (PbEG L 262);

– Verordening (EEG) nr. 1214/92 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 21 april 1992 houdende uitvoeringsbepalingen en vereenvoudigingsmaatregelen betreffende de regeling voor communautair douanevervoer (PbEG L 132).

De aanpassing van de regeling communautair douanevervoer houdt onder meer in dat de regeling intern communautair douanevervoer (vervoer van communautaire goederen onder douaneverband) met ingang van 1 januari 1993 voor het grootste deel haar betekenis zal hebben verloren. Daarnaast zal met ingang van 1 januari 1993 zijn voorgeschreven dat het vervoer tussen twee plaatsen in de Gemeenschap van niet-communautaire goederen in alle gevallen dient plaats te vinden onder geleide van een document voor extern communautair douanevervoer. Deze bepaling heeft tot gevolg dat de tot op heden geldende nationale vervoersdocumenten voor het vervoer van niet-communautaire goederen zullen vervallen. De tot 1 januari 1993 geldende communautaire wetgeving op het gebied van het communautair douanevervoer kent in dit kader nog een bijzondere bepaling inhoudende de mogelijkheid dat de Benelux voor zover het betreft het vervoer van douanegoederen kan worden beschouwd als zijnde één gebied. In het kader van de Benelux is in het verleden van deze mogelijkheid gebruik gemaakt met als gevolg dat er voor het vervoer binnen Benelux gebruik wordt gemaakt van zogenoemde Benelux-documenten. Aangezien met ingang van 1 januari 1993 elk vervoer tussen twee plaatsen in de Gemeenschap dient te geschieden onder geleide van communautaire vervoersdocumenten dienen ook de Benelux-documenten te vervallen.

4. Richtlijn invoerprocedures

4.1. Inleiding

Met betrekking tot de invoer van goederen bestaat een aantal bijzondere regelingen die het mogelijk maken dat de aangifte ten invoer wordt ingediend nadat de goederen zijn vrijgegeven. Deze bijzondere regelingen worden in het algemeen aangeduid als vereenvoudigde procedures.

De juridische basis hiervoor ligt in Richtlijn 79/695/EEG van 24 juli 1979 van de Raad inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen (hierna Richtlijn invoerprocedures). Nationaal is deze Richtlijn op dit moment geïmplementeerd in het

Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf (Stb. 1978, 97; hierna te noemen BIUMAA) dat is gebaseerd op artikel 220a van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen. Een verdere uitwerking is neergelegd in de Beschikking aangiften en documenten douane en accijnzen (Stcrt. 1971, 199).

Bij Richtlijn 90/504/EEG van de Raad, die in werking treedt met ingang van 1 januari 1993, zijn een aantal wijzigingen aangebracht in de Richtlijn invoerprocedures die betrekking hebben op de vereenvoudigde procedures. Hierdoor is het noodzakelijk om ook de nationale wetgeving aan te passen. De overeenkomstig deze wijzigingsrichtlijn aangepaste Richtlijn invoerprocedures wordt hierna aangeduid als «de Richtlijn».

4.2. *Overzicht van de wijzigingen*

De met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zijnde Richtlijn heeft een aantal consequenties voor de toepassing van de vereenvoudigde procedures bij de invoer van goederen. Onderstaand volgt een overzicht van de belangrijkste wijzigingen.

1. De toepassing van vereenvoudigde procedures, hetgeen tot 1 januari 1993 als een facultatieve mogelijkheid aan de Lid-Staten werd geboden, is thans verplicht voorgeschreven.

2. De Richtlijn bevat thans strikte regels betreffende het verlenen en intrekken van vergunningen voor de toepassing van de vereenvoudigde procedures.

3. De vereenvoudigde procedure die wordt gerealiseerd door middel van een onvolledige aangifte heeft een andere karakter gekregen.

Deze wijzigingen zullen hierna nader worden toegelicht.

4.2.1. *Toepassing vereenvoudigde procedures*

De tot 1 januari 1993 van toepassing zijnde bepalingen van de Richtlijn invoerprocedures bieden aan de Lid-Staten de vrijheid om de in die richtlijn neergelegde vereenvoudigde procedures toe te passen. De Richtlijn invoerprocedures kende op dat punt één beperking te weten dat geen andere vereenvoudigde procedures mochten worden toegepast dan die welke in die richtlijn waren vervat.

De wijzigingen in de Richtlijn invoerprocedures hebben onder meer tot doel te bewerkstelligen dat alle importeurs in de EG voor dezelfde faciliteiten in aanmerking kunnen komen. Daarom moeten de procedures zoals die zijn vervat in de Richtlijn door alle Lid-Staten verplicht worden geïmplementeerd.

In Nederland werden de in de Richtlijn vervatte facultatieve vereenvoudigde procedures reeds toegepast. De wijzigingen hebben echter wel tot gevolg dat de mogelijkheden tot het toepassen van vereenvoudigde procedures bij invoer worden verruimd. Als belangrijkste verruiming kan worden genoemd dat de in Nederland geldende vereenvoudigde procedures die thans slechts kunnen worden toegepast op communautaire goederen, met ingang van 1 januari 1993 ook kunnen worden toegepast op de invoer van niet-communautaire goederen.

4.2.2. *Communautaire regels betreffende vergunningen*

Voor de toepassing van de vereenvoudigde procedures is een vergunning van de inspecteur vereist. Met de wijziging van de Richtlijn invoerprocedures worden op communautair niveau regels vastgesteld betreffende het verlenen, weigeren en intrekken van dergelijke vergunningen (artikelen 18bis en 20 van de Richtlijn). Uit de considerans blijkt dat de wijzigingsrichtlijn beoogt de voorwaarden waaronder importeurs

binnen de EG het recht hebben om van de procedures gebruik te maken, zo nauwkeurig mogelijk aan te geven. Hieruit moet worden afgeleid dat in de Richtlijn de gevallen waarin de vergunning kan of moet worden geweigerd, dan wel kan of moet worden ingetrokken, limitatief zijn opgesomd.

4.2.3. Verandering karakter van één van de vereenvoudigde procedures

Een thans belangrijke invoerprocedure, gebaseerd op artikel 19 van de Richtlijn invoerprocedures en op dit moment geïmplementeerd in hoofdstuk II van het BIUMAA, heeft ten gevolge van de wijzigingen niet langer het karakter van een aangifte achteraf maar krijgt het karakter van een vereenvoudigde aangifteprocedure. Bij de invoer wordt een vereenvoudigde aangifte ingeleverd waarna binnen een bepaalde termijn een aanvullende aangifte moet worden ingediend. De vereenvoudigde aangifte kan worden ingediend in de vorm van hetzij een onvolledig ingevuld aangifteformulier, hetzij in de vorm van een factuur of een ander handelsbescheid. Ten opzichte van de tot 1 januari 1993 geldende procedure betekent dit een statusverandering van de bij de invoer overgelegde vereenvoudigde aangifte, factuur of handelsbescheid. Tot 1 januari 1993 kunnen de goederen ook door inlevering van een factuur (later gevolgd door een aangifte achteraf) de bestemming invoer volgen, doch wordt de in eerste instantie ingediende factuur niet als aangifte in de zin van de wettelijke bepalingen aangemerkt. Met ingang van 1 januari 1993 krijgt dat bescheid die status echter wel.

Het feit dat in dit geval de aangifte achteraf procedure wordt gewijzigd in een procedure met een vereenvoudigde aangifte, gevolgd door een aanvullende aangifte, is mede aanleiding geweest om het BIUMAA in te trekken en de nog resterende bepalingen uit het BIUMAA op te nemen in het Besluit douane en accijnzen. Zie voor een nadere toelichting op het intrekken van het BIUMAA paragraaf 4.3.

4.3. Verwerking in de nationale regelgeving

Zoals reeds vermeld zal met ingang van 1 januari 1994 het Communautair douanewetboek in werking treden. In het Communautair douanewetboek en de daarop vast te stellen toepassingsverordening zullen ook de bepalingen van de Richtlijn invoerprocedures vrijwel ongewijzigd worden overgenomen. Nu de nationale bepalingen welke op grond van vorengenoemde richtlijn, zoals die in het BIUMAA zijn opgenomen, naar aanleiding van de wijzigingsrichtlijn 90/504/EEG op diverse punten moeten worden gewijzigd, acht ik het wenselijk deze bepalingen te redigeren op een wijze die in de mate van het mogelijke overeenstemt met de teksten van het Communautair douanewetboek. Op deze wijze behoeft de nationale wetgeving slechts een minimale aanpassing aan het met ingang van 1 januari 1994 in werking tredende Communautair douanewetboek.

Het feit dat een aantal bepalingen van het Communautair douanewetboek met ingang van 1 januari 1993 van toepassing wordt (zie paragraaf 2.2), waaronder tevens begrepen de bepalingen op het gebied van de vereenvoudigde procedures met betrekking tot de uitvoer, brengt met zich dat ook op dat terrein rechtstreeks werkend recht van kracht wordt. Deze vereenvoudigde procedures zijn thans nog opgenomen in het BIUMAA, gebaseerd op de artikelen 18 en 19 van Richtlijn 81/177/EEG van de Raad (Richtlijn uitvoerprocedure communautaire goederen). Deze bepalingen zijn door de met ingang van 1 januari 1993 in werking tredende communautaire bepalingen overbodig geworden. Dit gegeven en het feit dat met betrekking tot de vereenvoudigde procedures bij de invoer een aantal van die procedures het karakter van

aangifte achteraf verliezen (zie paragraaf 4.2.3.) heeft tot gevolg dat handhaving van een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur niet gewenst is. De nationale bepalingen betreffende de vereenvoudigde procedures van zowel de invoer als de uitvoer worden opgenomen in hoofdstuk II, respectievelijk hoofdstuk IV van het Besluit douane en accijnzen.

5. Aanbieden van goederen bij de douane

In het meergenoemde voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (AWDA) wordt onder meer voorgesteld de in de AWDA gebruikte terminologie met betrekking tot het aanbrenge van goederen te wijzigen in het aanbieden van goederen. Door deze wijziging wordt deze terminologie in overeenstemming gebracht met die van de Verordening (EEG) nr. 4151/88 van 21 december 1988 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 367). Om die reden wordt, overeenkomstig het voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen, in het Besluit in alle gevallen de term aanbrenge vervangen door aanbieden.

Dereguleringsaspecten

De wijzigingen in het Besluit douane en accijnzen zijn ten dele een rechtstreeks gevolg van de voorgestelde wijzigingen in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen. De dereguleringsaspecten die voortvloeien uit de wijzigingen van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen zijn reeds bij het desbetreffende voorstel van wet toegelicht.

Met betrekking tot de wijzigingen in het besluit die voortvloeien uit de op 1 januari 1993 in werking tredende communautaire wetgeving, te weten de Richtlijn 90/504/EEG van 9 oktober 1990 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (vereenvoudigde procedures bij invoer), het Communautair douanewetboek en de toepassingsverordening ter uitvoering van een aantal bepalingen op het Communautair douanewetboek (vereenvoudigde procedures bij uitvoer), wordt nog het volgende opgemerkt.

Dit Wijzigingsbesluit is bezien op de criteria die zijn opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur van de minister-president van 16 januari 1985 (Stcrt. 18).

De strekking van het voorstel is hiervoor aangegeven.

Voor de uitvoering van het Wijzigingsbesluit worden geen nieuwe organen of bestuursinstrumenten in het leven geroepen. Er treedt geen verzwaring op van lasten voor de overheid en voor de belastingplichtigen. Gelet op de aard van dit besluit verwacht ik dat het justitiële apparaat niet zal worden geconfronteerd met een grotere werkdruk.

Aan het onderhavige Wijzigingsbesluit zijn noch budgettaire gevolgen voor de Rijksbegroting noch personele gevolgen verbonden.

Met betrekking tot de wijzigingen in het systeem van de vereenvoudigde procedures op het gebied van de invoer en de uitvoer wordt opgemerkt dat het noodzakelijk is dat een belangrijk deel van de vergunningen die zijn afgegeven op grond van het BIUMAA worden vervangen door vergunningen welke zijn afgegeven op grond van de nieuwe bepalingen in het Besluit dan wel de nieuwe communautaire bepalingen op het gebied van de uitvoer.

Een groot aantal vergunningen op het gebied van de vereenvoudigde procedures bij invoer hadden slechts betrekking op de invoer van goederen uit andere Lid-Staten van de EG. Deze vergunningen verliezen hun belang. In de gevallen waarin de vergunning tevens betrekking had op het verkeer met derde landen dienen deze vergunningen echter te

worden vervangen. De systematiek van de procedures die zijn gebaseerd op het BIUMAA en die welke zijn gebaseerd op de nieuwe bepalingen in het Besluit komen echter in die mate overeen dat het geen praktische bezwaren ontmoet om in een overgangsperiode te werken op basis van de «oude» vergunningen. Om die reden is dan ook in dit Wijzigingsbesluit voorzien in een overgangsperiode van zes maanden waarin de bestaande vergunningen kunnen worden aangepast aan de nieuwe juridische situatie. Dit zal in een aantal gevallen een tijdelijke verzwaring van de werkdruk voor de belastingdienst met zich meebrengen. Deze werkzaamheden kunnen echter met de bestaande personeelsformatie worden opgevangen.

Met betrekking tot de vereenvoudigde procedure bij uitvoer geldt een vergelijkbare situatie als die welke hiervoor is beschreven voor de vereenvoudigde procedures bij invoer.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I. Dit artikel bevat de wijzigingen van het Besluit.

Onderdeel A (artikel 1). In artikel 1 van het Besluit zijn de begripsbepalingen opgenomen. De wijziging van het eerste lid, onderdeel a, houdt verband met de gewijzigde citeertitel van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen. Voorts zijn in artikel 1 de begripsbepalingen vervallen die betrekking hadden op de bijzondere regelingen welke waren vastgesteld voor het goederenverkeer binnen Benelux (zie tevens paragraaf 3, betreffende het communautair douanevervoer van het algemene deel van de toelichting). In het eerste lid (onderdeel d) is een definitie van het begrip doorvoer opgenomen. Met ingang van 1 januari 1993 wordt, voor de toepassing van het Besluit, onder «doorvoer» verstaan elk vervoer van douanegoederen vanaf het eerste kantoor of van de losplaats waar de goederen zijn aangeboden. De uiteindelijk plaats van bestemming van de goederen is in deze niet van belang. De wijzigingen van de definities van de begrippen binnenkomend en uitgaand luchtvaartuig (onderdelen g en h) houden verband met het feit dat voor luchtvaartuigen die komen uit een andere Lid-Staat respectievelijk naar een andere Lid-Staat vertrekken in beginsel geen formaliteiten behoeven te worden vervuld.

Onderdeel B (artikel 1a). De wijziging in artikel 1a heeft betrekking op de verwijzing naar de communautaire wetgeving in verband met de vaststelling van nieuwe verordeningen op het gebied van het communautair douanevervoer. Tevens is de in communautair douaneverband vastgestelde benaming van het in artikel 1a genoemde overdrachtsformulier gewijzigd.

Onderdeel C (artikel 2). In artikel 1 is, in verband met het vervallen van de douaneformaliteiten aan de landsgrenzen, eveneens de definitie van het begrip «omzetbelastingkantoor» vervallen. Derhalve is in artikel 2, onderdeel a, de verwijzing naar het omzetbelastingkantoor overbodig.

Onderdeel D (artikel 3). Artikel 3 heeft betrekking op de formaliteiten die in acht moeten worden genomen voor schepen die Nederland vanuit zee binnenkomen. Deze formaliteiten hebben betrekking op het zich begeven naar een eerste kantoor alwaar de goederen aan de douane moeten worden aangeboden. Door de wijziging van dit artikel gelden deze formaliteiten nog slechts voor schepen die van buiten het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen, in feite dus nog voor alle schepen die van buiten de territoriale wateren van Nederland een Nederlandse haven aandoen. Schepen die, komende van een andere Lid-Staat een Neder-

landse haven aandoen zonder daarbij de territoriale wateren van de Lid-Staten te hebben verlaten, zijn in beginsel vrijgesteld van de in artikel 3 genoemde formaliteiten. Of een schip afkomstig is van een andere Lid-Staat en of de territoriale wateren inderdaad niet zijn verlaten, kan worden nagegaan aan de hand van het bij het schip behorende logboek. In het nieuwe tweede lid is op het vorenstaande een uitzondering neergelegd. Deze uitzondering heeft betrekking op een schip dat afkomstig is van een andere Lid-Staat en dat goederen aan boord heeft die zijn geladen in een derde land (een ander land dan een Lid-Staat van de Gemeenschap) terwijl aan die goederen in die andere Lid-Staat geen bestemming in douanetechnische zin is gegeven. Hoewel dit schip dus afkomstig is van een andere Lid-Staat en eventueel de territoriale wateren van de Lid-Staten niet heeft verlaten, dient ook dit schip te worden aangeboden bij de douane. Onder het begrip «goederen die nog geen douanetechnische bestemming hebben gekregen» dient mede te worden begrepen de zich aan boord bevindende provisie, scheepsbehoeften, brandstoffen en smeermiddelen. Voor deze goederen dient bij binnenkomst een vrijstelling van rechten bij invoer en andere belastingen te worden verkregen daar deze goederen over het algemeen belastingvrij worden betrokken. Deze vrijstelling dient thans en ook na 1 januari 1993 nog nationaal te worden verleend aangezien deze materie nog geen deel uitmaakt van communautaire wetgeving.

Onderdeel E (artikel 4). De gewijzigde redactie van dit artikel maakt duidelijk dat aangifte tot inklaring moet worden gedaan van alle zich aan boord bevindende goederen. De wijziging van «aangebrachte» in «aangeboden» is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel F (artikel 5). De wijzigingen in het tweede lid van artikel 5 zijn toegelicht in paragraaf 5 (aanbieden) respectievelijk paragraaf 3 (communautair douanevervoer) van het algemene deel van de toelichting.

In artikel 5 is bepaald wat de aangifte tot inklaring inhoudt die met betrekking tot een van buiten het douanegebied van de Gemeenschap Nederland binnenkomen schip moet worden ingediend. Van deze aangifte maken deel uit een opgave van alle ten doorvoer aangegeven goederen en een opgave van alle andere goederen. Alle goederen welke zijn bestemd om zonder te worden gelost Nederland weer uit te gaan worden aangemerkt als ten doorvoer bestemde goederen. Daarnaast worden alle goederen waarvoor elders reeds een document ten geleide van de goederen is afgegeven aangemerkt als ten doorvoer bestemde goederen. De overige goederen moeten worden aangegeven als niet ten doorvoer bestemde goederen. Deze bepalingen wijken op dat punt niet af van de thans geldende praktijk. De situatie van voor 1 januari 1993 blijft derhalve grotendeels gehandhaafd.

Nieuw is dat per 1 januari 1993 geen verdere formaliteiten zullen zijn vereist voor die goederen waarvoor vaststaat dat het goederen betreft die voldoen aan de voorwaarden van artikel 9, tweede lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische gemeenschap. Dit zijn goederen die zich voor wat betreft de rechten bij invoer in het vrije verkeer van de EG bevinden (hierna te noemen communautaire goederen). Om die reden wordt in artikel 5 voorgeschreven dat bij de opgave van de niet ten doorvoer aangegeven goederen een onderscheid moet worden gemaakt tussen communautaire en niet-communautaire goederen. Indien het communautaire karakter van de goederen ten genoegte van de ambtenaren wordt aangetoond kunnen de goederen zonder meer worden weggevoerd om hun bestemming te volgen en

wordt het op de opgave afgegeven document voor die goederen als gezuiverd aangemerkt.

Het aantonen van het communautaire karakter van die goederen kan op verschillende manieren geschieden. Het is mogelijk dat goederen op grond van hun plaats van inlading (een havenplaats in de Gemeenschap) zonder meer worden aangemerkt als communautaire goederen. Dit vloeit voort uit het bepaalde in artikel 40, tweede lid, van de Verordening (EEG) nr. 2726/90 van de Raad van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 262). In de toepassingsverordening betreffende het communautair douanevervoer (artikel 54 van de Verordening (EEG) nr. 1214/92; PbEG L 132) zijn echter op deze hoofdregel uitzonderingen vastgesteld. Deze uitzonderingen zijn:

- indien het schip oorspronkelijk uit een derde land komt en nog goederen aan boord heeft, die aldaar zijn geladen;
- indien de bestemming van het schip in een derde land is gelegen en het schip daar goederen zal lossen die in de Gemeenschap zijn geladen;
- indien het schip tussen het vertrek vanuit een plaats in de Gemeenschap en de bestemming binnen de Gemeenschap een derde land heeft aangedaan;
- indien het schip uit een vrije zone komt;
- indien het schip uit een haven komt waarin een vrije zone is gelegen.

In deze gevallen worden alle aan boord aanwezige goederen geacht de niet-communautaire status te bezitten. Het eventuele communautaire karakter van de goederen moet in dergelijke gevallen worden aangetoond met behulp van een document T2L (een in een Lid-Staat afgegeven herkomstbescheid), een factuur of een vervoersbescheid.

Uit het vorenstaande moge blijken dat goederen gedurende hun reis hun communautaire karakter door wetsduiding kunnen verliezen. Indien dit het geval is en voor deze goederen op het moment van inkleding een herkomstbescheid (document T2L) kan worden getoond, dienen deze goederen in de bij de aangifte tot inkleding behorende opgave te worden aangegeven als zijnde niet-communautaire goederen. De verdere douanetechnische behandeling van deze goederen zal dan ook gelijk zijn aan die van niet-communautaire goederen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de communautaire status van de goederen altijd nog in een later stadium kan plaatsvinden waardoor de heffing van de rechten bij invoer uiteindelijk achterwege blijft.

Onderdeel G (artikel 8). De goederen die overeenkomstig de artikelen 3 tot en met 5 zijn aangeboden bij de douane dienen te worden overgebracht naar een losplaats. Op de losplaats dient aan alle aangeboden goederen waarvoor nog verdere formaliteiten zijn vereist een douanetechnische bestemming te worden gegeven. De wijziging van artikel 8 strekt er toe om te verduidelijken dat de verplichting om aan de goederen een nadere bestemming te geven slechts geldt voor de niet-communautaire goederen (waaronder begrepen de goederen waarvoor de communautaire status niet of nog niet is aangetoond).

De in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer (zie de toelichting op onderdeel A) brengt met zich dat ook het vervoer naar een andere losplaats als doorvoer wordt aangemerkt. Om die reden kan de in artikel 8 genoemde bestemming, te weten het overbrengen naar een andere losplaats, vervallen.

Aan het artikel is een tweede lid toegevoegd houdende de verplichting om in een andere Lid-Staat afgegeven bewijzen van herkomst (zie ook de toelichting op onderdeel F) te overleggen aan de douane. Dit artikel is noodzakelijk om te voorkomen dat deze bewijzen van herkomst (ten onrechte) een tweede maal kunnen worden gebruikt.

Onderdelen H, I, O, MM, TT, AAA en HHHH (artikelen 10, 11, 26, 60, 72, 98 en 210). De wijziging van deze artikelen is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel J (artikel 12). De in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer (zie de toelichting op onderdeel A) brengt met zich dat ook het vervoer naar een andere losplaats als doorvoer wordt aange-merkt. Om die reden kan de in artikel 8 genoemde bestemming, te weten het overbrengen naar een andere losplaats, vervallen.

Onderdeel K (Afdeling 2 van hoofdstuk 1). Deze afdeling had betrekking op de in acht te nemen formaliteiten voor goederen welke over de landgrens, anders dan over de Nederlands-Belgische grens, Nederland worden binnengebracht. Daar de douaneformaliteiten voor goederen welke over de landgrens Nederland worden binnengevoerd met ingang van 1 januari 1993 vervallen, heeft deze afdeling haar belang verloren.

Onderdeel L (artikel 22). In artikel 22 is bepaald welke formaliteiten dienen te worden vervuld voor Nederland binnenkomende luchtvaartuigen. De strekking van het artikel is vergelijkbaar met die van artikel 3 dat betrekking heeft op binnenkomende schepen. Door de wijziging van artikel 22 behoeven in beginsel nog slechts formaliteiten te worden vervuld voor luchtvaartuigen die van buiten het douanegebied van de Gemeenschap Nederland binnenkomen. De situatie voor luchtvaartuigen is echter niet geheel vergelijkbaar met die van de schepen. Voor luchtvaartuigen geldt namelijk dat geen formaliteiten behoeven te worden vervuld als zij zijn opgestegen vanuit een andere Lid-Staat, ondanks het feit dat wellicht tijdens de vlucht het douanegebied van de Gemeenschap is verlaten. Voorwaarde daarbij is wel dat buiten voornoemd douanegebied geen tussenlanding is gemaakt. Voor het overige geldt de toelichting zoals die luidt bij de wijziging van artikel 3 (onderdeel D) mutatis mutandis voor de wijziging van artikel 22.

De wijziging van het vierde lid van artikel 22 (onderdeel L.4.) is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdelen M en N (artikelen 23 en 25). Deze artikelen zijn verduidelijkt in die zin dat zij nog slechts betrekking hebben op de goederen die bij de douane zijn aangeboden en waarvoor nog formaliteiten zijn vereist.

Onderdeel P. Hoofdstuk II van het Besluit bevat de bepalingen op het gebied van de invoer. Zoals reeds in paragraaf 4 (Richtlijn invoerprocedures) is vermeld worden de bepalingen ter implementatie van de Richtlijn opgenomen in het Besluit. Tevens worden de nog resterende bepalingen uit het BIUMAA voor wat betreft de invoer overgebracht naar het Besluit. Te dien einde is het gewenst om hoofdstuk II nader te verdelen in twee afdelingen, te weten de normale procedure en de vereenvoudigde procedures.

Onderdelen Q tot en met U (artikelen 29, 30, 33a, 33b, 33c en 34 tot en met 34b). De hier vervallen bepalingen hadden alle betrekking op de aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG. In het meergenoemde voorstel van wet tot wijziging van de AWDA wordt voorgesteld deze aangiftemogelijkheid te laten vervallen. Derhalve dienen ook de dienovereenkomstige bepalingen in het Besluit te vervallen.

Inleiding

In paragraaf 4 van het algemene deel van deze toelichting is reeds een algemeen beeld geschetst van de vereenvoudigde procedures bij invoer zoals deze met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zullen worden. De implementatie van de Richtlijn invoerprocedures is neergelegd in de artikelen 37a tot en met 37r. De artikelen 37a tot en met 37k hebben betrekking op de zogenoemde domiciliëringsprocedure. De artikelen 37l tot en met 37r bevatten de bepalingen met betrekking tot de vereenvoudigde aangifte bij invoer.

Bij deze nota van toelichting is een bijlage gevoegd houdende een transponeringstabel waarin is aangegeven op welke wijze de artikelen van de Richtlijn 90/504/EEG van 9 oktober 1990 van de Raad van de Europese Gemeenschappen in het Besluit zijn geïmplementeerd.

Opgemerkt wordt nog dat de domiciliëringsprocedure in grote lijnen overeen komt met de procedure als bedoeld in hoofdstuk I van het BIUMAA, te weten de invoer met maandelijks aangifte en administratieve controle. De procedure waarin gebruik kan worden gemaakt van de vereenvoudigde aangifte vertoont in praktische zin enige overeenkomst met die van hoofdstuk II van het BIUMAA (invoer met aangifte achteraf aan de hand van facturen).

Domiciliëringsprocedure

In artikel 37a wordt een omschrijving gegeven van de domiciliëringsprocedure en wordt tevens de inspecteur aangewezen als de douaneautoriteit die de vergunning verleent. In artikel 37a is tevens bepaald aan wie een vergunning kan worden verleend en onder welke voorwaarden dit geschiedt. In artikel 37a, derde lid, zijn de voorwaarden neergelegd die worden gesteld aan de administratie van de vergunninghouder. Deze eisen komen overeen met die welke tot 1 januari 1993 gelden ingevolge artikel 1, tweede lid, en artikel 2, tweede lid, van het BIUMAA. De afgifte van de vergunning geschiedt bij beschikking.

In artikel 37b is een limitatieve opsomming gegeven van de gevallen waarin de vergunning in beginsel wordt geweigerd. Artikel 18bis, tweede lid, van de Richtlijn schrijft voor dat de vergunning in beginsel moet worden geweigerd wanneer de aanvrager een zware overtreding of herhaalde overtredingen van de douanevoorschriften heeft begaan. Deze bepaling is uitgewerkt in artikel 37b, eerste lid, waarin is bepaald dat een vergunning wordt geweigerd in het geval waarin de aanvrager in de vijf jaren voorafgaand aan de aanvraag is veroordeeld wegens een in de wettelijke bepalingen inzake de douane strafbaar gesteld misdrijf of voor een dergelijke overtreding een schikkingsaanbod heeft aanvaard. De vergunning wordt in beginsel tevens geweigerd indien belanghebbende in die periode herhaaldelijk een administratieve boete is opgelegd. Voor de termijn van vijf jaar is aansluiting gezocht bij artikel 56, eerste lid, van de AWDA, waarin een soortgelijke regeling is getroffen met betrekking tot douane-expediteurs.

Artikel 37c geeft een limitatieve opsomming van de gevallen welke tot intrekking van de vergunning aanleiding kunnen geven. Hierbij kunnen gevallen worden onderscheiden waarin de vergunning in beginsel moet worden ingetrokken (eerste lid), en gevallen waarin de vergunning kan worden ingetrokken indien daartoe in een concreet geval aanleiding bestaat (tweede lid). In het derde lid van artikel 37c wordt aan de inspecteur de mogelijkheid geboden om, in afwijking van het eerste lid, van de intrekking van de vergunning af te zien indien de aanleiding daartoe alsnog ongedaan wordt gemaakt, dan wel indien deze aanleiding

geen gevolgen heeft gehad voor de correcte werking van de procedure.

Zowel de weigering van de vergunning (artikel 37b) als de intrekking daarvan (artikel 37c) geschiedt bij met redenen omklede beschikking.

De formaliteiten die op grond van de artikelen 37d tot en met 37g moeten worden vervuld bij de aankomst van de goederen in de onderneming van de vergunninghouder dan wel de andere in de vergunning aangewezen plaatsen, verschillen niet van de regeling zoals die tot 1 januari 1993 wordt toegepast op grond van het BIUMAA.

Het bepaalde in artikel 37d, derde lid, houdende dat de inschrijving of de handeling die daarvoor in de plaats komt dezelfde juridische waarde heeft als de aanvaarding van de aangifte ten invoer, heeft tot gevolg dat op het moment dat deze inschrijving of handeling plaatsvindt er voor de goederen een douaneschuld ontstaat. Dit vloeit voort uit artikel 3, onderdeel a, van de Verordening (EEG) nr. 2144/87 van 13 juli 1987 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de douaneschuld (PbEG L 201). Het ontstaan van de douaneschuld is derhalve niet gekoppeld aan het doen van een aangifte door de vergunninghouder.

In artikel 37h is onder andere bepaald aan de hand van welke gegevens de belasting moet worden berekend en binnen welke termijn deze moet worden betaald. Dit komt materieel overeen met de huidige bepalingen van de artikelen 5 en 9 van het BIUMAA.

Op grond van artikel 37i dient voor de verschuldigde rechten bij invoer zekerheid te worden gesteld om de betaling te waarborgen. De verplichting tot het stellen van zekerheid gold ingevolge artikel 8 van het BIUMAA eveneens voor de op dat besluit gebaseerde regeling.

Vereenvoudigde aangifteprocedure

In artikel 37l wordt een omschrijving gegeven van de vereenvoudigde aangifteprocedure en wordt tevens de inspecteur aangewezen als de douaneautoriteit die de vergunning verleent. Materieel komt dit artikel overeen met artikel 10 van het BIUMAA. De vergunning kan in alle gevallen worden verleend aan de aangever, ongeacht of de aangever handelt voor eigen rekening (de importeur) dan wel de aangever die handelt voor rekening van een ander (bij voorbeeld de douane-expediteur). De voorwaarden waaronder een vergunning kan worden geweigerd zijn gelijk aan die van de vergunning met betrekking tot de domiciliëringsprocedure (artikel 37m). In artikel 37n is bepaald in welke gevallen de vergunning kan dan wel moet worden ingetrokken. Zowel de verlening, de weigering als de intrekking van een vergunning geschiedt bij beschikking.

In artikel 37o zijn de eisen met betrekking tot de vereenvoudigde aangifte neergelegd. De vereenvoudigde aangifte kan bestaan uit hetzij een onvolledig ingevuld aangifteformulier, hetzij een handels- of administratief bescheid zoals bij voorbeeld een factuur. Bij ministeriële regeling zal worden bepaald welke gegevens minimaal op een vereenvoudigde aangifte (zowel het onvolledig ingevulde aangifteformulier of het handels- of administratief bescheid) dienen te worden of te zijn vermeld. Bij deze regeling zal in ieder geval worden bepaald dat de vereenvoudigde aangifte die gegevens moet bevatten die een identificatie van de goederen mogelijk maken. Tevens is in artikel 37o voorgeschreven dat voor de belasting welke verschuldigd is of kan worden zekerheid dient te worden gesteld.

Artikel 37p bevat de bepalingen met betrekking tot de aanvullende aangifte. Deze aangifte dient in beginsel te worden ingediend voor de derde werkdag volgende op die waarop de goederen hun bestemming

invoer hebben gevolgd. Bij ministeriële regeling kunnen echter gevallen worden aangewezen waarin de aangifte op een later tijdstip kan worden ingediend dan wel periodiek kan worden gedaan. In het laatste geval houdt dat in dat aan het eind van een vastgestelde periode (bij voorbeeld een maand) een samenvattende aanvullende aangifte wordt gedaan van alle goederen die overeenkomstig de vereenvoudigde procedure hun bestemming invoer hebben gevolgd. De vereenvoudigde aangifte en de aanvullende aangifte worden geacht één enkele en ondeelbare aangifte te vormen. Dit houdt in dat alle bepalingen welke in het algemeen betrekking hebben op aangiften van toepassing zijn zowel op de vereenvoudigde als op de aanvullende aangifte.

Indien de aanvullende aangifte niet wordt gedaan wordt met toepassing van artikel 37q de belasting berekend op basis van de gegevens vermeld op de vereenvoudigde aangifte. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de resultaten van een eventuele grondige opneming die ten tijde van het vrijgeven van de goederen heeft plaatsgevonden. Eventueel worden ontbrekende gegevens bij wijze van schatting vastgesteld. De belasting moet zijn voldaan binnen tien dagen na daartoe gedane uitnodiging. Tegen het bedrag aan belasting dat is vermeld op deze uitnodiging kan bezwaar en beroep worden aangetekend.

In artikel 37r zijn de bepalingen opgenomen welke in ieder geval in de vergunning dienen te worden geregeld.

Onderdeel W (artikel 38). De wijziging van het eerste lid houdt deels verband met de definitie van het begrip doorvoer zoals deze in artikel 1 van het besluit is opgenomen en deels met het feit dat elk vervoer van douanegoederen met ingang van 1 januari 1993 dient te geschieden met toepassing van de regeling communautair douanevervoer. Zie de toelichting gegeven in paragraaf 3 (Algemeen; Communautair douanevervoer) en de toelichting op artikel I, onderdeel A. De wijzigingen van het derde en vierde lid (onderdelen W.4 en W.5) vloeien eveneens hieruit voort. De wijziging van het derde lid (onderdeel W.3) is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel X (artikel 40). De in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer houdt in dat de bij de inklaring van een schip ten doorvoer aangegeven goederen niet noodzakelijk naar een laatste kantoor behoeven te worden overgebracht. Onder doorvoer dient immers te worden verstaan elk vervoer naar een plaats binnen of buiten het douanegebied van de Gemeenschap.

Onderdeel Y (artikel 42). De wijziging van artikel 42 houdt eveneens verband met de definitie van het begrip doorvoer. Dit artikel heeft nog slechts betrekking op douanegoederen die vanuit Nederland rechtstreeks het douanegebied van de Gemeenschap zullen verlaten. Voor die goederen bestaat de verplichting om ze rechtstreeks naar het laatste kantoor over te brengen.

Onderdeel AA tot en met II (artikelen 44, 45, 49, 50, 51, 53 tot en met 55 en 57). Zoals reeds in het algemene deel van de toelichting is vermeld, wordt met ingang van 1 januari 1993 een aantal bepalingen van het Communautair douanewetboek van toepassing alsmede de daarop gebaseerde toepassingsbepalingen. Voor zover deze bepalingen betrekking hebben op de uitvoer heeft dat gevolgen voor hoofdstuk IV van het Besluit.

Het feit dat er nationaal nog bepalingen worden vastgesteld op het gebied van de uitvoer vereist enige toelichting. Hoewel de bepalingen van het Communautair douanewetboek rechtstreeks werkend recht zijn dient het feit dat er een aangifte moet worden gedaan nog steeds in de

nationale wetgeving te worden vastgelegd. Van het Communautair douanewetboek treden namelijk niet alle voor de uitvoer van belang zijnde bepalingen in werking. Een aantal bepalingen van het Communautair douanewetboek die van algemeen belang zijn, en dus ook voor de uitvoer, treden eerst op 1 januari 1994 in werking. Voor de in die bepalingen geregelde materie blijven de desbetreffende artikelen van de Richtlijn 81/177/EEG van 24 februari 1981 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de harmonisatie van de procedures voor de uitvoer van communautaire goederen (PbEG L 83), van kracht. Deze richtlijn is geïmplementeerd in de nationale douanewetgeving, in zowel de AWDA als in het Besluit. De desbetreffende artikelen van zowel de AWDA als het Besluit blijven dan ook van toepassing, zij het dat de artikelen van het Besluit voor zover nodig zijn aangepast. De nog in het Besluit opgenomen bepalingen geven derhalve enerzijds uitvoering aan de bepalingen van het Communautair douanewetboek en de daarop gebaseerde toepassingsbepalingen en anderzijds vormen zij de implementatie van de hiervoor genoemde richtlijn.

In artikel 44, eerste lid, is bepaald dat voor alle goederen welke zullen uitgaan met een bestemming gelegen buiten het douanegebied van de Gemeenschap een aangifte ten uitvoer moet worden ingediend. Indien het goederen betreft die vanuit Nederland het douanegebied van de Gemeenschap zullen verlaten en die oorspronkelijk afkomstig zijn van een andere Lid-Staat, behoeft de aangifte ten uitvoer slechts te worden ingediend voor zover deze aangifte niet reeds in een andere Lid-Staat is gedaan. Het eerste lid houdt tevens de verplichting in om, voor goederen die vanuit Nederland via een andere Lid-Staat de Gemeenschap zullen verlaten, de aangifte ten uitvoer in Nederland in te dienen. Het derde lid van artikel 44 had betrekking op de aangifte tot verzending (verzending van communautaire goederen naar een andere Lid-Staat) die in Nederland werd aangemerkt als een aangifte ten uitvoer. Het feit dat niet langer douaneformaliteiten zijn vereist voor communautaire goederen welke naar een andere Lid-Staat worden verzonden, brengt met zich dat de aangifte tot verzending is vervallen. Het derde lid is daarmee overbodig geworden.

In artikel 45 is bepaald op welke plaats een aangifte ten uitvoer moet worden ingediend. Deze bepaling is een rechtstreekse uitwerking van artikel 161, vijfde lid, van het Communautair douanewetboek. Dit artikel bepaalt dat de aangifte moet worden ingediend bij het kantoor dat bevoegd is voor het toezicht op de plaats waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen zijn verpakt of met het oog op de uitvoer in of op het vervoermiddel zijn geladen. In het Besluit dient te worden bepaald welk kantoor in Nederland ter zake bevoegd is. Ingevolge artikel 45 dient de aangifte te worden ingediend op een laadplaats of laatste kantoor dat is gelegen in het ambtsgebied van de inspecteur waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen zijn verpakt of met het oog op de uitvoer in of op het vervoermiddel zijn geladen. Onder ambtsgebied dient in dit verband te worden verstaan het douanedistrict. In artikel 45, tweede lid, wordt aan de inspecteur de mogelijkheid geboden om in bepaalde gevallen voor te schrijven dat de aangifte wordt gedaan op een door hem te bepalen aangiftepunt. Hiervan kan gebruik worden gemaakt bij de uitvoer van goederen waarvan de uitvoer aan verboden of beperkingen is onderworpen of waarbij grote financiële belangen zijn gemoeid zoals het geval is bij de uitvoer van bepaalde landbouwgoederen. In het derde lid is de tegenwaarde vastgesteld van de in artikel 7 van de Verordening (EEG) nr. 3269/92 (toepassingsverordening op het gebied van de uitvoer) genoemde 3000 ECU (f 7000). Goederen met een waarde tot genoemd bedrag en waarvoor overigens geen beperkende maatregelen van toepassing zijn, kunnen zonder meer aan een laatste kantoor ten uitvoer worden aangegeven. Dit vormt een uitzondering op het algemene

beginsel dat de goederen ten uitvoer moeten worden aangegeven op een kantoor gelegen in het douanedistrict waar de exporteur is gevestigd, dan wel waar de goederen worden verpakt of met het oog op de uitvoer worden geladen. In het vierde lid wordt de mogelijkheid geboden om bij ministeriële regeling plaatsen aan te wijzen waar de aangifte ten uitvoer kan worden ingediend, ook in de gevallen dat de betrokken exporteur niet in dat douanedistrict is gevestigd. Aan het bepaalde in het vierde lid zal eerst uitvoering worden gegeven indien wordt geconstateerd dat daarmee aan een daadwerkelijke behoefte wordt tegemoetgekomen.

Hoewel goederen waarvoor een aangifte ten uitvoer is gedaan, hun communautaire status niet verliezen en deze goederen in beginsel zonder douaneformaliteiten mogen worden vervoerd door de Gemeenschap, is in artikel 3, tweede lid, onderdeel c, van de Verordening (EEG) nr. 2726/90 betreffende communautair douanevervoer bepaald dat het vervoer van sommige ten uitvoer aangegeven goederen dient te geschieden onder geleide van een document voor extern communautair douanevervoer. Dit doet zich onder meer voor bij de hiervoor genoemde landbouwgoederen. Indien het gebruik van een dergelijk document is voorgeschreven bepaalt artikel 49 dat ter verkrijging van het document een aangifte voor communautair douanevervoer moet worden gedaan. In artikel 50 zijn nadere voorschriften gegeven indien het vervoer van die goederen zal geschieden op grond van de Spoorwegovereenkomst. Het door de Nederlandse Spoorwegen afgegeven document vervult in die gevallen de functie van document voor extern communautair douanevervoer. In artikel 51 is bepaald dat de aangifte voor communautair douanevervoer moet worden gedaan op de plaats waar de aangifte ten uitvoer is ingediend.

Artikel 53 had betrekking op het vervoer van goederen naar België of Luxemburg. Aangezien dit vervoer niet langer als uitvoer wordt aangemerkt heeft dit artikel zijn belang verloren.

De wijzigingen in de artikelen 54, 55 en 57 zijn eveneens een gevolg van het feit dat het overbrengen naar België of Luxemburg niet langer als uitvoer wordt aangemerkt.

Onderdeel JJ (hoofdstuk IVA). Dit hoofdstuk had betrekking op communautaire goederen welke onder douaneverband naar Nederland werden vervoerd en waarvoor in de Lid-Staat van herkomst de formaliteiten met het oog op de uitvoer uit de Gemeenschap nog niet waren vervuld. Deze situatie kan zich na 1992 niet meer voordoen. Hoofdstuk IVA is derhalve vervallen.

De artikelen 57a en 57b geven uitwerking aan een aantal toepassingsbepalingen van het Communautair douanewetboek op het gebied van de uitvoer welke met ingang van 1 januari 1993 in werking zullen treden. In deze toepassingsbepalingen is voorzien in een drietal vereenvoudigde procedures. Twee van deze vereenvoudigde procedures zijn gebonden aan een vergunning. In artikel 57a is bepaald dat het verzoek tot verkrijging van de vergunning moet worden gericht aan de inspecteur, die op dat verzoek beslist bij beschikking. De hiervoor bedoelde toepassingsbepalingen bieden de mogelijkheid om in bepaalde gevallen in plaats van het voorgeschreven formulier voor de aangifte ten uitvoer gebruik te maken van een handels- of administratief bescheid. In beginsel zal dit slechts mogelijk zijn indien zowel de indiening van de aangifte ten uitvoer als het daadwerkelijk uitgaan uit de Gemeenschap plaatsvindt binnen Nederland. Binnen een bepaalde termijn dient een periodieke aangifte ten uitvoer te worden ingediend voor alle goederen welke met toepassing van de desbetreffende vereenvoudigde procedure zijn uitgevoerd. Deze procedure komt in grote lijnen overeen met die van Hoofdstuk III van het BIUMAA. In het BIUMAA was bepaald dat de gevallen waarin deze procedure kon worden toegepast bij ministeriële

regeling zou worden vastgesteld. Artikel 57b strekt er toe om de uitwerking van de in de toepassingsbepalingen van het Communautair douanewetboek voorziene procedure, met name de vaststelling in welke gevallen de uitvoer kan geschieden met gebruikmaking van een handels- of administratief bescheid, te laten plaatsvinden bij ministeriële regeling.

Onderdelen KK tot en met QQ (artikelen 58 tot en met 64). De hiervoor genoemde toepassingsbepalingen op het Communautair douanewetboek die met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zullen worden op het gebied van de uitvoer van goederen hebben voor een groot gedeelte eveneens betrekking op de formaliteiten die voor de ten uitvoer aangegeven goederen moeten worden vervuld op het kantoor van uitgang. In die bepalingen wordt onder andere voorgeschreven dat de goederen tegelijkertijd met de aangifte aan het kantoor van uitgang moeten worden aangeboden, dat de aangifte moet worden afgetekend ten bewijze dat de uitvoer heeft plaatsgevonden en dat de afgetekende aangifte moet worden teruggegeven aan de vervoerder of aan de aangever. De artikelen 58 tot en met 64 van het Besluit die eveneens betrekking hebben op het uitgaan van goederen bevatten nog slechts bepalingen van aanvullende aard. Hierbij wordt opgemerkt dat de procedure aan het laatste kantoor (voortvloeiend uit zowel de bepalingen van het Communautair douanewetboek als die van het Besluit) materieel nauwelijks wijzigt.

Onderdeel RR (artikel 69). De wijziging in het eerste lid houdt verband met de in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer. De wijziging van het tweede lid is reeds toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting. Het derde lid behoeft wijziging in verband met het vervallen van artikel 96 van het Besluit.

Onderdeel SS (artikel 70). Voor een toelichting op de wijziging van artikel 70 wordt verwezen naar paragraaf 3 (Communautair douanevervoer) van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel UU (artikel 75). Artikel 75 maakt het mogelijk dat uitgaande en ten doorvoer aangegeven goederen kunnen worden opgeslagen in een ruimte voor tijdelijke opslag of in een entrepot van het type B of C (de zogenoemde uitgaande opslag). Deze opslag is mogelijk voor alle goederen waarvoor een aangifte ten uitvoer is gedaan en voor goederen welke zijn aangeboden onder geleide van een document en zijn bestemd om uit te gaan dan wel zijn bestemd voor een andere plaats dan waar zij zich op dat moment bevinden. De uitgaande opslag is een bestaande regeling waarvan de praktische toepassing door deze wijziging niet wezenlijk wordt veranderd. Wel wordt opgemerkt dat deze vorm van opslag ook mogelijk is voor goederen waarvoor in een andere Lid-Staat een aangifte ten uitvoer is aanvaard. Deze goederen werden tot 1 januari 1993 Nederland binnengebracht onder geleide van een document voor intern communautair douanevervoer en konden uit dien hoofde worden opgeslagen, zodat feitelijk ook voor deze categorie goederen geen daadwerkelijke verandering plaatsvindt.

Onderdeel VV (artikel 76). Zie de toelichting op onderdeel UU (artikel 75).

Onderdeel WW (artikel 82). Het tweede lid van artikel 82 is overbodig geworden in verband met het vervallen van de mogelijkheid tot het doen van een aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG.

Onderdeel XX (artikel 85) . Het derde lid van artikel 85 had betrekking op de vervallen aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG en is derhalve overbodig geworden. De wijziging van het vierde lid houdt verband met de definitie van het begrip doorvoer zoals dat is opgenomen in artikel 1. Voor een toelichting wordt derhalve verwezen naar de toelichting op artikel I, onderdeel A.

Onderdeel YY (artikel 95) . Artikel 95 heeft betrekking op het vervoer tussen losplaatsen waarbij tevens bijzondere bepalingen zijn vastgesteld voor het vervoer tussen luchthavens. Het eerste lid, dat specifiek betrekking had op het vervoer tussen twee losplaatsen in zijn algemeenheid, is overbodig geworden aangezien dit vervoer wordt aangemerkt als doorvoer (zie de definitie in artikel 1, onderdeel d van het Besluit). Het vervoer tussen twee losplaatsen is derhalve mede begrepen in de bepalingen van hoofdstuk III (artikelen 38 tot en met 43) van het Besluit. De wijziging van het tweede lid is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel ZZ (artikelen 96 en 97) . Het vervallen van artikel 96 is toegelicht in paragraaf 3 (communautair douanevervoer) van het algemene deel van de toelichting.

Artikel 97 is, gelet op het feit dat vervoer tussen losplaatsen als doorvoer wordt aangemerkt, overbodig geworden. Het bepaalde in artikel 97 is reeds gedekt door het bepaalde in artikel 38 van het Besluit.

Onderdeel BBB (artikel 100) . De wijziging van artikel 100 houdt enerzijds verband met de vervanging van het begrip aanbrengen door aanbieden en anderzijds met de in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer (zie paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting respectievelijk de toelichting op artikel I, onderdeel A).

Onderdeel CCC (afdeling 2 van hoofdstuk VIII) . Afdeling 2 van hoofdstuk VIII voorzag in een regeling voor goederen die tussen twee plaatsen in Nederland worden vervoerd waarbij het grondgebied van Nederland wordt verlaten. Onder het verlaten van het Nederlands grondgebied werd zowel verstaan het vervoer over zee als het vervoer over Duits respectievelijk Belgisch grondgebied. Daarnaast had de regeling zowel betrekking op douanegoederen als op goederen uit het vrije verkeer van Nederland.

Voor het verkeer dat over Duits respectievelijk Belgisch grondgebied plaatsvindt kan deze regeling zonder meer vervallen. Het verkeer binnen de Gemeenschap van goederen uit het vrije verkeer is met ingang van 1 januari 1993 immers geheel vrij. Het verkeer van douanegoederen geschiedt met ingang van genoemde datum in alle gevallen onder geleide van een document voor communautair douanevervoer.

Ook indien het vervoer over zee geschiedt bestaat evenmin een noodzaak deze regeling te handhaven. Voor vervoer over zee geldt dat, indien het schip de territoriale wateren van Nederland niet verlaat er in beginsel geen douaneformaliteiten zijn vereist bij binnenkomst. Indien de territoriale wateren wel worden verlaten is de regeling zoals die reeds is toegelicht in de toelichting op artikel I, onderdeel F (artikel 5 van het Besluit), van toepassing.

Gelet op het vorenstaande heeft de regeling kustvervoer zoals deze was omschreven in afdeling 2 van hoofdstuk VIII haar belang verloren.

Onderdeel DDD (hoofdstuk IX) . Met het vervallen van de douaneformaliteiten aan de landsgrenzen heeft het bepaalde in hoofdstuk IX, dat betrekking had op de formaliteiten voor goederen welke over de Nederlands-Belgische grens Nederland worden binnengevoerd, haar belang verloren.

Onderdeel EEE tot en met RRR (artikelen 120 tot en met 125, 127 tot en met 130, 135, 136, 138 en 146). In hoofdstuk X zijn de bijzondere regelingen neergelegd met betrekking tot de formaliteiten die moeten worden vervuld voor bepaalde categorieën goederen. In het algemeen leiden deze bijzondere regelingen tot vereenvoudigde procedures bij de invoer en de uitvoer die derhalve op bepaalde punten afwijken van de overige in het Besluit neergelegde procedures.

De wijzigingen in de artikelen 120 tot en met 122 (afdeling 1; vervoermiddelen, provisie en scheepsbehoeften e.d.) zijn toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting en in de toelichting op artikel 1, onderdeel C (artikel 2 van het Besluit).

Afdeling 2 van hoofdstuk X heeft betrekking op de reizigersbagage en daarmee vergelijkbare goederen. De artikelen van deze afdeling behoeven aanpassing om te bereiken dat ze nog slechts betrekking kunnen hebben op in- en uitvoer van en naar een plaats buiten het douanegebied van de Gemeenschap. Dit wordt tot uitdrukking gebracht door de wijziging van het eerste lid van artikel 123. Daarnaast zijn in de diverse artikelen de bepalingen vervallen die betrekking hadden op het binnenkomen en uitgaan van personen over de landgrens (artikelen 123, derde lid, 124, 125, eerste lid, 129 en 130). Voorts zijn de artikelen aangepast aan de in artikel 1 van het Besluit opgenomen definitie van het begrip doorvoer. Dit heeft tot gevolg dat artikel 128 kon vervallen en dat de artikelen 125, eerste lid en 127 moesten worden gewijzigd (zie tevens de toelichting op artikel I, onderdeel A). De wijziging van artikel 123, tweede lid, is toegelicht in paragraaf 3 respectievelijk paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting. In artikel 129 is de verwijzing naar over de Nederlands-Belgische grens uitgaande goederen vervallen.

De artikelen 135 en 136 (afdeling 3 van hoofdstuk X; postzendingen) zijn enerzijds aangepast aan de definitie van het begrip doorvoer (artikel 135, eerste lid) en anderzijds aan het vervallen van de douaneformaliteiten aan de landsgrenzen.

Het vorenstaande met betrekking tot de artikelen 135 en 136 is eveneens van toepassing op de wijziging van artikel 138.

Het bepaalde in artikel 146, tweede lid, is, in verband met het herziene begrip uitvoer, overbodig.

Onderdeel SSS (artikel 149). In het voorstel van wet tot wijziging van de AWDA wordt voorgesteld om een terrein van toezicht te handhaven langs de Nederlandse zee kust. Het is derhalve niet langer noodzakelijk om in het Besluit te bepalen dat langs de Nederlands-Belgische grens geen terrein van toezicht wordt aangewezen. Artikel 149 is daarmee overbodig geworden.

Onderdeel TTT (artikel 150). In artikel 150 zijn enkele aanpassingen aangebracht teneinde dit artikel in overeenstemming te brengen met enerzijds het feit dat aan de landgrens het terrein van toezicht is vervallen en anderzijds het feit dat de regeling kustvervoer is vervallen.

Onderdelen UUU tot en met WWW (artikelen 156, 158 en 159). In de artikelen 156 en 158 is voorzien dat voor het uitoefenen van bepaalde activiteiten in het terrein van toezicht dan wel het aldaar aanwezig hebben van een schip, toestemming van de inspecteur is vereist. Deze artikelen hadden slechts betrekking op het terrein van toezicht gelegen langs de landgrens. In artikel 159 was bepaald dat deze toestemming ook is vereist op het terrein van toezicht langs de zee kust. Na 1 januari 1993 bestaat er nog slechts een terrein van toezicht langs de zee kust. De artikelen 156 en 158 zijn zodanig aangepast dat zij alleen nog betrekking hebben op het terrein van toezicht langs de zee kust. Artikel 159 is daarmee overbodig geworden.

Onderdeel XXX (artikel 169). De wijziging van artikel 169 is toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel YYY (artikel 170b). De in artikel 170b opgenomen verwijzing naar een op grond van artikel 220a gegronde regeling had betrekking op een verwijzing naar het BIUMAA, hetgeen met ingang van 1 januari 1993 is ingetrokken (zie artikel II van dit Wijzigingsbesluit). De nog noodzakelijke bepalingen met betrekking tot aangiften achteraf of aanvullende periodieke aangiften zijn thans opgenomen in de artikelen 37a tot en met 37r van het Besluit. Artikel 170b is hiermede in overeenstemming gebracht.

Onderdeel ZZZ (artikel 171). De wijzigingen van artikel 171 zijn toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel AAAA (artikel 173). De wijzigingen in het tweede en derde lid zijn toegelicht in paragraaf 5 respectievelijk paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting. Voor wat betreft de wijziging van het twaalfde lid wordt opgemerkt dat een gedeelte daarvan thans is opgenomen in het nieuwe dertiende lid. De reikwijdte daarvan is beperkt tot wijzigingen in de goederencode. Deze ook in het twaalfde lid beoogde beperking kwam daarin onvoldoende tot uiting. De term wijzigingsbladen in plaats van vervangende bladen geeft meer vrijheid voor de wijze van bekendmaking van wijzigingen.

Onderdeel BBBB (artikel 174). De toelichting op artikel I, onderdeel YYY is eveneens van toepassing op de wijziging van artikel 174, tweede lid. De wijziging van artikel 174, zevende lid, is toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel CCCC (artikel 177). De wijziging van artikel 177 is toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel DDDD (artikel 179a). De in artikel 179a genoemde verordening is met ingang van 1 januari 1993 vervangen door een nieuwe verordening die in beginsel dezelfde materie regelt, te weten de toelichting op het formulier Enig Document. Artikel 179a is hiermede in overeenstemming gebracht.

Onderdeel EEEE (artikel 183). De wijziging van artikel 183 houdt verband met de in artikel 1 van het besluit opgenomen definitie van het begrip doorvoer.

Onderdeel FFFF (artikel 184). Het vervallen van de voor het vervoer binnen Benelux apart vastgestelde documenten (zie paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting) brengt met zich dat artikel 184 overbodig is geworden.

Onderdeel GGGG (artikel 185). De wijziging van artikel 185 is toegelicht in paragraaf 3 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel IIII (artikel 211). De wijziging van artikel 211 houdt enerzijds verband met de vervanging van het begrip aanbrengen door aanbieden en anderzijds met de in artikel 1 opgenomen definitie van het begrip doorvoer (zie paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting respectievelijk de toelichting op artikel I, onderdeel A).

Onderdeel JJJJ (artikel 219). In artikel 219 wordt bepaald dat bij ministeriële regeling de wegen en de eerste kantoren worden aangewezen waarlangs de goederen Nederland moeten worden binnengebracht respectievelijk bij de douane moeten worden aangeboden. Het vervallen van de douaneformaliteiten aan de landgrens brengt met zich dat de verwijzingen naar die wegen en eerste kantoren (c.q. omzetbelastingkantoren) niet langer noodzakelijk zijn. De wijziging van het eerste lid strekt derhalve tot het laten vervallen van die verwijzingen.

De wijziging van het tweede lid is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel KKKK (artikel 220). In verband met het vervallen van de douaneformaliteiten aan de landgrenzen is artikel 220, eerste lid, onderdeel a, overbodig geworden. De andere wijzigingen zijn toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel LLLL (artikel 224). Het vervallen van de douaneformaliteiten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap brengt met zich dat er ook geen aanleiding meer bestaat voor het aantonen van de uitvoer uit of de doorvoer door Nederland. Van belang kan nog slechts zijn het feit of de goederen het douanegebied van de Gemeenschap hebben verlaten. Derhalve is in artikel 224 Nederland vervangen door douanegebied van de Gemeenschap.

Onderdeel MMMM (artikel 225). De in artikel 225 genoemde verordening is met ingang van 1 januari 1993 vervangen door Verordening (EEG) nr. 1214/92 van 21 april 1992 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 132) die in beginsel dezelfde materie regelt, te weten de toepassingsbepalingen op het gebied van het communautair douanevervoer. Artikel 225 is hiermede in overeenstemming gebracht.

Onderdeel NNNN (artikel 227). In artikel 227 is een opsomming gegeven van hetgeen ingevolge het Besluit als een strafbaar feit wordt aangemerkt. Het onderdeel f van dit artikel had betrekking op het aan de landzijde in strijd met het besluit binnenbrengen van goederen. Dit onderdeel heeft, in verband met het feit dat er geen douaneformaliteiten meer bestaan voor het verkeer van goederen over de landgrens, zijn belang verloren. De wijziging van het onderdeel waarvan de aanduiding is gewijzigd in k, is toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van de toelichting. Aan het artikel zijn drie strafbare feiten toegevoegd. Dit betreft het niet of niet tijdig doen van de periodieke aangifte achteraf als bedoeld in artikel 37h, het niet of niet tijdig doen van de aanvullende aangifte als bedoeld in artikel 37p en het niet voldoen aan de ingevolge artikel 8, tweede lid, geldende verplichting tot het overleggen van een in een andere Lid-Staat afgegeven bewijs van herkomst. Deze strafbare feiten zijn ingevolge artikel 185 van de AWDA strafbaar gesteld met een geldboete van de derde categorie.

Onderdeel OOOO (artikel 237). Deze wijziging betreft de citeertitel van het Besluit. In navolging van de wijziging van de citeertitel van de AWDA in Wet inzake de douane is ook de citeertitel van het Besluit dienovereenkomstig aangepast. De wijziging houdt verband met het vervallen van de accijnsbepalingen uit zowel de hiervoor genoemde wet als het Besluit met ingang van 1 januari 1992.

Artikel II bevat een wijziging van artikel 2 van het Besluit Handelsstatistiek 1978 (Stb. 428). Het vervallen tweede lid van dat artikel bevatte een nadere bepaling met betrekking tot de statistische waarde op een aangifte ten invoer voor goederen herkomstig uit een andere Lid-Staat.

In verband met het vrije verkeer van communautaire goederen binnen de Gemeenschap is deze bepaling overbodig geworden.

Artikel III bevat de intrekking van het Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf. Voor een toelichting wordt verwezen naar paragraaf 4 van het algemene deel van de toelichting.

Artikel IV bevat een overgangsbepaling voor de vergunningen voor de toepassing van vereenvoudigde procedures bij in- en uitvoer welke zijn afgegeven op grond van het Besluit in- en uitvoer met aangifte achteraf. Voor zover deze vergunningen niet hun belang hebben verloren (dit is het geval indien de vergunning slechts betrekking had op het intra-EEG verkeer) wordt in dit Wijzigingsbesluit bepaald dat de in dit Besluit neergelegde vereenvoudigde procedures op het gebied van de invoer en de communautaire vereenvoudigde procedures op het gebied van de uitvoer kunnen worden toegepast op basis van de vergunningen die zijn afgegeven op grond van het BIUMAA. Het vorenstaande houdt echter niet in dat een bestaande vergunning een groter toepassingsbereik kan krijgen dan thans het geval is. Indien de nieuwe bepalingen het mogelijk maken dat vereenvoudigde procedures voorzien in een toepassing op bijvoorbeeld andere goederen dan die waarop de oude vergunning betrekking heeft, dient, alvorens de strekking van de reeds toegestane vereenvoudigde procedure kan worden verruimd, een nieuwe vergunning te zijn verkregen.

De bestaande vergunningen die met toepassing van deze overgangsbepaling kunnen worden gehandhaafd, dienen ingevolge het tweede lid van dit artikel binnen een termijn van zes maanden (derhalve vóór 1 juli 1993) te zijn vervangen door een vergunning verleend op basis van hetzij dit Besluit, hetzij de ter zake geldende communautaire bepalingen.

Artikel V bevat de aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 (Stb. 423) aan de gewijzigde citeertitels van de AWDA respectievelijk van het Besluit.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

BIJLAGE

Transponeringstabel

Artikel (punt) van de Richtlijn

artikel 1.1 (artikel 16)
artikel 1.1 (artikel 16bis)
artikel 1.1 (artikel 17)
artikel 1.1 (artikel 18)
artikel 1.1 (artikel 18bis)
artikel 1.1 (artikel 18ter)
artikel 1.1 (artikel 18quater)
artikel 1.1 (artikel 19, eerste lid)

artikel 1.1 (artikel 19, tweede lid)
artikel 1.1 (artikel 19, derde lid)
artikel 1.1 (artikel 20)
artikel 1.1 (artikel 20bis)

Verwerking in het Besluit inzake de douane

—
—
artikelen 37a en 37l
artikel 37a
artikelen 37a, derde lid, 37b en 37c
artikelen 37d en 37e
artikelen 37h en 37k, tweede lid
artikelen 37l, eerste lid, en 37o, eerste en
tweede lid
artikel 37l, tweede lid
artikel 37p, derde lid
artikelen 37l, derde lid, 37m en 37n
artikelen 37p en 37r